

Mikroregion Horňácko a analýza spolupráce členských obcí

Jan Bláha

Bakalářská práce
2021

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Fakulta managementu a ekonomiky

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Fakulta managementu a ekonomiky
Ústav regionálního rozvoje, veřejné správy a práva
Akademický rok: 2020/2021

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE (projektu, uměleckého díla, uměleckého výkonu)

Jméno a příjmení: Jan Bláha
Osobní číslo: M18416
Studijní program: B6202 Hospodářská politika a správa
Studijní obor: Veřejná správa a regionální rozvoj
Forma studia: Prezenční
Téma práce: Mikroregion Hornácko a analýza spolupráce členských obcí

Zásady pro vypracování

Úvod

I. Teoretická část

- Na základě literární rešerše charakterizujte základní teoretické poznatky vztahující se k problematice veřejné správy a regionálního rozvoje.
- Podejte přehled současných trendů spolupráce mezi regiony.

II. Praktická část

- Analyzujte současný stav vybraných aspektů spolupráce obcí Mikroregionu Hornácko.
- Na základě zjištěných skutečností formulujte návrhy vedoucí ke kvalitnější spolupráce mezi jednotlivými obcemi Mikroregionu Hornácko.

Závěr

Rozsah bakalářské práce: cca 40 stran
Forma zpracování bakalářské práce: Tiskovaná/elektronická

Seznam doporučené literatury:

- DRENNAN, Lynn T., Allan MCCONNELL a Alastair STARK. *Risk and crisis management in the public sector*. 2nd ed. London: Routledge, Taylor & Francis Group, 2015, 263 s. ISBN 978-04-1573-969-6.
- HORZINKOVÁ, Eva a Vladimír NOVOTNÝ. *Základy organizace veřejné správy v ČR*. 3. upr. vyd. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2013, 248 s. ISBN 978-80-7380-459-6.
- KÁŘA, Pavel. *Základy veřejné správy: vybrané kapitoly pro studium žáků středních škol*. 4. aktualiz. vyd. Ostrava: Montanex, 2015, 394 s. ISBN 978-80-7225-407-1.
- LOCHMANNOVÁ, Alena. *Veřejná správa: základy veřejné správy*. Prostějov: Computer Media, 2017, 116 s. ISBN 978-80-7402-295-1.

Vedoucí bakalářské práce: **Ing. Lukáš Zlámal**
Ústav regionálního rozvoje, veřejné správy a práva

Datum zadání bakalářské práce: **15. ledna 2021**
Termín odevzdání bakalářské práce: **18. května 2021**

L.S.

doc. Ing. David Tuček, Ph.D.
děkan

RNDr. Pavel Bednář, Ph.D.
ředitel ústavu

Ve Zlíně dne 15. ledna 2021

PROHLÁŠENÍ AUTORA BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Prohlašuji, že

- beru na vědomí, že odevzdáním diplomové/bakalářské práce souhlasím se zveřejněním své práce podle zákona č. 111/1998 Sb. o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších právních předpisů, bez ohledu na výsledek obhajoby;
- beru na vědomí, že diplomová/bakalářská práce bude uložena v elektronické podobě v univerzitním informačním systému dostupná k prezenčnímu nahlédnutí, že jeden výtisk diplomové/bakalářské práce bude uložen na elektronickém nosiči v příruční knihovně Fakulty managementu a ekonomiky Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně;
- byl/a jsem seznámen/a s tím, že na moji diplomovou/bakalářskou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, zejm. § 35 odst. 3;
- beru na vědomí, že podle § 60 odst. 1 autorského zákona má UTB ve Zlíně právo na uzavření licenční smlouvy o užití školního díla v rozsahu § 12 odst. 4 autorského zákona;
- beru na vědomí, že podle § 60 odst. 2 a 3 autorského zákona mohu užít své dílo – diplomovou/bakalářskou práci nebo poskytnout licenci k jejímu využití jen připoštlí-li tak licenční smlouva uzavřená mezi mnou a Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně s tím, že vyrovnaní případného přiměřeného příspěvku na úhradu nákladů, které byly Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně na vytvoření díla vynaloženy (až do jejich skutečné výše) bude rovněž předmětem této licenční smlouvy;
- beru na vědomí, že pokud bylo k vypracování diplomové/bakalářské práce využito softwaru poskytnutého Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně nebo jinými subjekty pouze ke studijním a výzkumným účelům (tedy pouze k nekomerčnímu využití), nelze výsledky diplomové/bakalářské práce využít ke komerčním účelům;
- beru na vědomí, že pokud je výstupem diplomové/bakalářské práce jakýkoliv softwarový produkt, považují se za součást práce rovněž i zdrojové kódy, popř. soubory, ze kterých se projekt skládá. Neodevzdání této součásti může být důvodem k neobhájení práce.

Prohlašuji,

1. že jsem na diplomové/bakalářské práci pracoval samostatně a použitou literaturu jsem citoval. V případě publikace výsledků budu uveden jako spoluautor.
2. že odevzdaná verze diplomové/bakalářské práce a verze elektronická nahraná do IS/STAG jsou totožné.

Ve Zlíně

Jméno a příjmení:

.....
podpis diplomanta

ABSTRAKT

Cílem bakalářské práce „Mikroregion Hornácko a analýza spolupráce členských obcí“ je na základě stanovených metod a analýz podat návrhy vedoucí ke zlepšení spolupráce členských obcí mikroregionu Hornácko. Teoretická část se zabývá definicí veřejné správy, regionálního rozvoje a charakteristikou základního samosprávného celku - obce. V praktické části je charakterizován mikroregion Hornácko a jsou zde na základě provedených analýz uvedeny návrhy pro zlepšení spolupráce tohoto mikroregionu, jedná se o vybudování koordinačního centra, vypracování programu rozvoje mikroregionu Hornácko jakožto stěžejního dokumentu strategického plánování a organizování společenských akcí.

Klíčová slova: spolupráce, obec, mikroregion, analýza

ABSTRACT

Goal of the bachelor's thesis „Microregion Hornácko and analysis of cooperation of member municipalities“ is to improve cooperation between member municipalities of the microregion Hornácko based on the defined methods and analysis. The theoretical part deals with the definition of public administration, regional development and the characteristics of the primary self-governing unit – the municipality. The practical part characterizes the Hornácko microregion and based on performed analyzes there are listed following suggestions for improving cooperation in this region. The suggestions are creating a coordination center, elaboration of development program of Hornácko microregion as a key document of strategic planning and organizing social events.

Keywords: cooperation, municipality, microregion, analysis

Rád bych poděkoval vedoucímu mé bakalářské práce panu Ing. Lukáši Zlámalovi za jeho čas věnovaný odbornému vedení a konzultacím dané problematiky, za poskytnutí užitečných rad a připomínek. Dále bych rád poděkoval Mgr. Antonínu Okénkovi za věnovaný čas a poskytnutí informací týkajících se spolupráce členských obcí mikroregionu Hornácko.

Prohlašuji, že odevzdaná verze bakalářské práce a verze elektronická nahraná do IS/STAG jsou totožné.

OBSAH

ÚVOD	9
I TEORETICKÁ ČÁST	12
1 VEŘEJNÁ SPRÁVA	13
1.1 SPRÁVA	13
1.2 ÚVOD DO PROBLEMATIKY VEŘEJNÉ SPRÁVY	13
1.3 REFORMA VEŘEJNÉ SPRÁVY	14
1.4 KOMPARACE VEŘEJNÉ A SOUKROMÉ SPRÁVY	15
2 DEFINIČNÍ VYMEZENÍ STÁTNÍ SPRÁVY A SAMOSPRÁVY	16
2.1 STÁTNÍ SPRÁVA	16
2.2 SAMOSPRÁVA	18
3 ÚVOD DO PROBLEMATIKY REGIONÁLNÍHO ROZVOJE	21
3.1 REGION	21
3.2 STRATEGICKÉ PLÁNOVÁNÍ.....	24
4 CHARAKTERISTIKA OBCE	25
4.1 ÚZEMÍ OBCE	25
4.2 OBČANÉ OBCE	26
4.3 ČLENĚNÍ OBCÍ	26
4.4 ORGÁNY OBCE.....	27
4.5 HOSPODAŘENÍ OBCE.....	30
4.6 SPOLUPRÁCE MEZI OBCEMI.....	32
4.7 DŮVODY SPOLUPRÁCE OBCÍ	32
4.8 SOUČASNÉ TRENDY A FORMY SPOLUPRÁCE OBCÍ.....	32
II PRAKTICKÁ ČÁST	35
5 MIKROREGION HORŇÁCKO	36
5.1 ZÁKLADNÍ ÚDAJE	36
5.2 ZÁKLADNÍ DOKUMENTY MIKROREGIONU HORŇÁCKO	37
5.3 DEMOGRAFICKÁ ANALÝZA.....	37
5.4 HOSPODAŘENÍ MIKROREGIONU HORŇÁCKO	39
6 ANALÝZA SPOLUPRÁCE ČLENSKÝCH OBCÍ MIKROREGIONU HORŇÁCKO	42
6.1 ANALÝZA ZVOLENÝCH INDIKÁTORŮ JEDNOTLIVÝCH OBCÍ	44
6.2 ZHODNOCENÍ.....	46
7 POLOSTRUKTUROVANÝ ROZHOVOR	48

8	NÁVRHY VEDOUcí KE ZKVALITNĚNÍ SPOLUPRÁCE MEZI OBCEMI MIKROREGIONU HORNĀCKO	53
	ZÁVĚR	58
	SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY.....	60
	SEZNAM POUŽITÝCH SYMBOLŮ A ZKRATEK.....	63
	SEZNAM OBRÁZKŮ	64
	SEZNAM TABULEK.....	65

ÚVOD

Bakalářská práce „Mikroregion Hornácko a analýza spolupráce členských obcí“ má za cíl představit mikroregion Hornácko, analyzovat aktuální spolupráci mezi členskými obcemi a na základě této spolupráce podat návrhy pro její zlepšení.

Spolupráce mezi obcemi je jeden ze způsobů, jak zlepšit kvalitu života obyvatel a místní rozvoj, jak už ekonomický, tak i rozvoj mezilidských vztahů.

Autor se domnívá, že tematika spolupráce mezi obcemi není veřejnosti dostatečně známá a mnoho lidí jednoduše nemá představu, jak spolupráce mezi obcemi vůbec funguje, jaké jsou možnosti této spolupráce a co tato meziobecní spolupráce přináší za pozitiva.

Jako autor jsem sám obyvatelem tohoto mikroregionu, konkrétně obce Velká nad Veličkou, kde jsem zatím prožil celý svůj život, mikroregion Hornácko pro mě tím pádem byl při výběru tématu bakalářské práce jasnou volbou.

Spolupráce obcí je vymezena a popsána v zákonu č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení). Nejčastější formou spolupráce obcí je dobrovolný svazek obcí, který je v tomto zákoně také vymezen, konkrétně v paragrafech 49–53.

Mikroregion Hornácko je dobrovolným svazkem obcí a sestává z 10 členských obcí, které jsou všechny relativně malé, z toho důvodu se tyto obce setkávají s různými problémy zajišťování ekonomického rozvoje a potřeb svých obyvatel. Spolupráce je v tomto kontextu prostředkem, který výrazně obcím v těchto problémech pomůže. Spolupráci proto analyzujeme a na základě této analýzy se snažíme stanovit návrhy, které povedou ke zlepšení spolupráce mezi členskými obcemi mikroregionu Hornácko, což má za následek celkový rozvoj mikroregionu ve všech jeho ohledech.

Pro sběr dat jsou využity veřejně dostupné informace kvalitativního i kvantitativního typu, spolupráci analyzujeme také formou polostrukturovaného rozhovoru s předsedou dobrovolného svazku obcí Hornácko.

Vedle samotné spolupráce se také zabýváme problematikou veřejné správy a regionálního rozvoje pro potřeby lepšího porozumění analyzované problematice, jelikož je na tyto pojmy spolupráce obcí vázána a vychází z nich. Z toho důvodu jsou popsány základní poznatky těchto oblastí, charakterizujeme základní územní samosprávný celek (obec) a definujeme také strategické plánování.

Cíle práce

Hlavním cílem této bakalářské práce je analyzovat aktuální spolupráci mezi členskými obcemi mikroregionu Hornácko a na základě zjištění podat návrhy pro zlepšení spolupráce mezi nimi. Tyto návrhy respektují aktuální strategické vize a finanční možnosti mikroregionu. Jsou podány takovou podobou, z které si obce mohou vzít inspiraci a motivaci k prohlubování této meziobecní spolupráce.

Teoretická část si klade za cíl definovat a charakterizovat veřejnou správu, správu jako takovou a z veřejné správy vyplývající pojmy jako je státní správa a samospráva a dále úvod do regionálního rozvoje s důrazem na vymezení pojmu region a strategické plánování. Pro potřebu analýzy spolupráce členských obcí mikroregionu Hornácko je dále nutné charakterizovat pojem obec jako takový a poté také charakterizovat, co je to spolupráce a jaké formy jsou u meziobecní spolupráce možné.

V praktické části je provedena socioekonomická analýza mikroregionu a jsou zde poskytovány základní údaje o území jako takovém. Praktická část se dále věnuje analýze spolupráce členských obcí mikroregionu Hornácko.

Pro účely práce autor volí kombinaci kvantitativních i kvalitativních dat, pracuje zde s daty primárními i sekundárními. Mezi zvolené metody práce patří analýza veřejně dostupných zdrojů, jako jsou webové stránky členských obcí mikroregionu Hornácko a mikroregionu jako celku a jejich dokumenty, jako například program rozvoje obce a polostrukturovaný rozhovor s expertem na tuto danou problematiku.

Metody zpracování práce

V teoretické části bakalářské práce je použita metoda literární rešerše – jedná se o získávání informací ke zkoumaným pojmům a jejich správnému porozumění.

V rámci literární rešerše je použita zejména odborná literatura týkající se daných problematik, jako je veřejná správa, regionální rozvoj a spolupráce obcí.

V praktické části bakalářské práce je provedena analýza spolupráce členských obcí mikroregionu Hornácko. Tato analýza čerpá z veřejně dostupných dat, které obce poskytují zejména ve svých programech rozvoje obce a na svých webových stránkách. Jedná se o data jak kvantitativní, tak i kvalitativní. Součástí analýzy spolupráce členských obcí je polostrukturovaný rozhovor na toto téma.

Na základě této analýzy jsou následně stanoveny návrhy ke zlepšení a prohloubení spolupráce mezi členskými obcemi mikroregionu Hornácko.

I. TEORETICKÁ ČÁST

1 VEŘEJNÁ SPRÁVA

O veřejné správě nelze hovořit bez pojmu správa, pod kterou spadá správa státní, samospráva, státní instituce, státní orgány se v běžném životě setkáváme každý den, ať už přímo, či nepřímo. Pro bakalářskou práci je tedy důležité nejprve si přiblížit pojem správa a rozčlenit tento pojem na výše uvedené pojmy státní správa a samospráva. Vedle těchto pojmů se objevuje také správa soukromá a po vyjasnění těchto pojmů můžeme začít zabředávat do problematiky veřejné správy jako takové.

1.1 Správa

Sciskalová (2006) definuje správu jako určitou formu společenského řízení směřujícího k dosažení stanoveného cíle. K pojmu správa dodává, že jde o správu veřejných záležitostí. V tomto smyslu jde o správu činností ve veřejném zájmu, tedy zájmu obecně prospěšném, jehož nositelem je blíže neurčený okruh osob nebo i celá společnost. Podle Káni (2014) je správa historický pojem, který odvozujeme z latinského slova „správa“, kdy tento překlad znamená doslova administrativní přísluhování. Jak nám zmíněný latinský překlad napovídá, účelem správy je vykonávání činností spojených s právem v praxi. Jedná se o následující obecné činnosti, kterými se správa zabývá a kterým se věnuje, jsou to následující: spravování, starání se, obhospodařování, řízení, udržování, organizování. Správa je tedy cílevědomou společenskou činností, směřující k naplnění a dosažení cíle, který má charakter veřejný nebo soukromý. Z toho důvodu je klíčové popsat také výše zmiňovanou soukromou správu. Obsah a charakter správy dnes určuje správní řád, což je název zákona č. 500/2004 Sb. Realizace správy se uskutečňuje pomocí účelových právních norem, které určují meze činnosti správy.

organizacemi.

Správa				Soukromá správa
Veřejná správa			Samospráva	
Státní správa				
Vnitřní státní správa	Územní státní správa	Zájmová samospráva	Územní samospráva	

Obrázek 1 Přehled členění správy, Káňa, 2014, s. 14

1.2 Úvod do problematiky veřejné správy

Definovat pojem veřejná správa není pro její mnohotvárnost a různost správních činností vůbec jednoduchý úkol, jednotnou definici totiž v právním předpisu nenajdeme navzdory

tomu, že se v nich tento pojem vyskytuje. Dle Horzinkové (2010) veřejná správa organizuje a řeší nejrůznější společenské situace. Je možné ji vymezit jako opakem správy soukromé nebo jako správu věcí veřejných ve veřejném zájmu vykonávanou subjekty veřejné správy a jejich orgány. Káňa (2014) udává, že pojem veřejná správa vznikl v historii, má kořeny v římském právu. Veřejná správa je správa lidské společnosti zorganizované ve stát se státním zřízením. Veřejnou správou se rozumí správa území (státu, kraje, obce), správa věcí movitých a nemovitých, ke kterému má veřejnost vlastnická práva, správa veřejných záležitostí, správa veřejných financí, správa objektů (užívání veřejných objektů a zařízení, přírodních zdrojů, veřejných informací). Pomahač (2013) doplňuje, že veřejná správa má za úkol uplatňovat a chránit veřejný zájem. Káňa (2014) dále rozděluje funkce veřejné správy na funkci mocenskou, regulační, ochrannou a organizační.

Mocenskou funkcí veřejná správa donucuje, přikazuje a zakazuje. Veřejná správa realizuje svou moc prostřednictvím právního řádu a působením státního zřízení. Veřejná moc je schopnost ovlivňovat společnost žádoucím směrem. Veřejnou moc rozdělujeme na centrální moc, která se dále dělí na moc zákonodárnou, výkonnou a soudní a na moc necentrální, kterou stát svěřil územní samosprávě. **Regulační funkce** je dle Shafritze a spol (2017) nejstarší funkcí veřejné správy. Káňa (2014) doplňuje, že veřejná správa touto funkcí vytváří v demokratické společnosti systém řízení založený na politickém pluralismu. **Ochrannou funkcí** zajišťuje veřejná správa vnitřní a vnější ochranu, jakožto i veřejný pořádek a bezpečnost a **organizační funkcí** veřejná správa dělí území státu na regiony, kraje a obce.

1.3 Reforma veřejné správy

Následující část reformy veřejné správy je důležité definovat z hlediska obsahu práce, kdy se zabýváme spoluprací mezi obcemi. Abychom tuto problematiku mohli lépe uchopit, definujeme si, jak se po pádu komunistického režimu reformovaly samosprávné principy až do dnešní podoby. Sedláček (2015) dělí reformu veřejné správy do třech fází, přičemž jsou pro naši práci klíčové první dvě fáze. V první fázi reformy došlo k obnovení obcí na samosprávných principech, kde hlavním bodem bylo vytvoření vyšších územních samosprávných celků neboli krajů. Druhá fáze reformy byla spojena s ukončením činnosti okresních úřadů, a to ke dni 31.12.2002. Jejich působnost byla přenesena na obce a kraje, případně na orgány státní správy. Tímto se u nás v rámci veřejné správy začal uplatňovat smíšený systém, což znamená, že orgány územní správy vykonávají vedle samostatné

působnosti také působnost přenesenou. Převážná většina kompetencí zrušených okresních úřadů byla tedy převedena do takzvané přenesené působnosti obcí.

1.4 Komparace veřejné a soukromé správy

V kontextu předchozích definic týkajících se problematiky veřejné správy vymezujeme pojem soukromá správa. Soukromou správu považujeme jako opak správy veřejné. Na rozdíl od veřejné správy je soukromá správa vykonávána subjekty v soukromém zájmu. Řídí se vlastní vůlí, neboť může činit to, co jí zákon nezakazuje, zatímco veřejná správa vykonává to, co jí zákon ukládá. Drennan a spol (2015) tvrdí, že hlavním cílem těchto subjektů je dosahovat vlastních soukromých cílů, návratnosti jejich investic. Dle Káni (2014) je subjektem soukromé správy orgán, který řídí spravovaný objekt, jde o soukromou organizaci, společnost s ručením omezeným nebo o akciovou společnost. Subjekty soukromé správy hospodaří se soukromými prostředky, jak s finančními, tak s materiálními. Existují však případy, kdy soukromé subjekty veřejnou správu vykonávají. Jedná se o situace, kdy veřejná správa není schopna plnit výkon sama, je-li postavení veřejnoprávního subjektu zastupitelné a pokud to povaha věci nevyklučuje. V takovém případě ovšem soukromé subjekty musí splnit podmínky veřejné soutěže.

Rozdíly mezi soukromou a veřejnou správou jsou tedy podle internetového zdroje Strephonsays následující:

- Veřejná správa má politickou povahu, zatímco soukromá správa je spíše osobní
- Veřejná správa se zaměřuje na implementaci vládní politiky, zatímco soukromá správa se zabývá implementací firemních politik
- Činnosti a operace spadající pod veřejnou správu se řídí právním rámcem, jehož cílem je zabránit zneužití pravomoci, nerovnému a nespravedlivému zacházení s veřejností, úředníci odpovědní za veřejnou správu jsou dále odpovědní široké veřejnosti za své činy, soukromá správa naproti tomu nemá koncept veřejné odpovědnosti a její rozsah je omezenější

2 DEFINIČNÍ VYMEZENÍ STÁTNÍ SPRÁVY A SAMOSPRÁVY

Veřejnou správu, jak je uvedeno výše v obrázku č. 1, členíme na státní správu a na samosprávu. Pro naši práci je klíčové definovat pojem samospráva, ve vztahu k veřejné správě je však nutné definovat i pojem státní správa. Teprve po vymezení státní správy a následně samosprávy získáme kompletní vymezení veřejné správy a jejího členění, načež pak bude možno se s plnou orientací v těchto pojmech věnovat samotné spolupráci mezi obcemi.

2.1 Státní správa

Státní správou rozumíme veřejnou správu uskutečňovanou státem. Státní správa má vždy povahu veřejné správy. Posláním státní správy je realizace výkonné moci ve státě. Průcha (2004) říká, že svou povahou je státní správa organizující a mocensko-ochrannou činností státu. Státní správa obsahuje dva prvky, kterými jsou prvky řídicí a regulační. Řídicí prvky souvisejí s organizační povahou státní správy. Řízení je procesem ovlivňovacím, zajišťujícím dosažení vytyčeného cíle. Je nutno uvést, že státní správa si tyto cíle nevytyčuje sama, ale jsou odvozovány od zákonů jakožto aktů orgánů zákonodárné moci. Teprve na nižších stupních hierarchie cílů činnosti státní správy jsou tyto nižší, zprostředkující cíle vyvozovány rovněž z aktů příslušných správních orgánů. Za účelem naplnění svých úkolů stát zřizuje soustavu hierarchicky uspořádaných orgánů, mezi kterými existují vztahy nadřízenosti a podřízenosti. Regulační prvky státní správy souvisejí s jejím mocensko-ochranným působením. Regulaci obecně chápeme jako udržení žádoucího stavu v určitých mezích nebo obnovení předchozího stavu, který byl nežádoucím způsobem narušen. Regulaci tedy označujeme jako proces cílené stabilizace chování a ve státní správě se uplatňuje tam, kde státní správa vystupuje jako ochránce a záruka určitého zákonného stavu a zároveň jako subjekt zajišťující nápravu při jeho nežádoucím narušení. Státní správa tedy spojuje řízení a regulaci. Státní správa je určována zákony, kdy obsah těchto zákonů provádí a jejich obsahem se zároveň řídí. Definice státní správy tento pojem nazývá podzákonným charakterem. Podzákonný charakter činnosti státní správy lze však vymezit také jako projev vázanosti správy právem, což znamená, že je provázána nejen zákony, ale také obecně závaznými právními předpisy vydávanými na základě zákonů a k jejich provedení. Tím pádem činnost státní správy nevyplývá jenom ze zákonů, ale také z příslušných aktů nadřízených orgánů státní správy. Sciskalová (2006) doplňuje, že soustava hierarchicky uspořádaných orgánů je typická právě pro státní správu a odlišuje ji tímto od samosprávy.

Státní správa se dále člení na státní správu ústřední a státní správu územní.

Ústřední státní správa je dle Horzinkové (2010) definována jako správa vykonávající působnost na celém území státu, přičemž není podřízena žádnému jinému správnímu úřadu. Ústřední státní správu představují ministerstva a jiné ústřední správní úřady. Orgány ústřední státní správy mají právní postavení vymezeno Ústavou a zákonem o zřízení ministerstev a jiných vnitřních orgánů státní správy, jedná se o tzv. kompetenční zákon. Ústřední orgány státní správy lze zřídit pouze zákonem a ten také vymezuje jejich působnost. Tyto orgány jsou oprávněny vydávat normativní správní akty, pokud jsou k tomu zákonem zmocněny – to se nazývá speciální zákonné zmocnění. Kompetenční zákon vymezuje zásady činnosti orgánů ústřední státní správy, jejich vzájemné vztahy, včetně spolupráce a vztah vlády a ministerstev.

Káňa (2014) definuje orgány ústřední státní správy jako orgány s nejvyšší výkonnou mocí. Jejich postavení je dáno ústavními zákony a jedná se o následující orgány: Prezident České republiky, Vláda České republiky a ministři a ústřední výkonné orgány státní správy a jejich instituce.

- Prezident České republiky – je hlavou státu, může být zvolen pouze pokud je starší 40 let a to maximálně ve dvou volebních obdobích trvajících 5 let. Prezident je oprávněn rozpustit poslaneckou sněmovnu, jmenuje a odvolává předsedu a členy vlády, pověřuje členy vlády vedením ministerstev, svolává poslaneckou sněmovnu a zastupuje stát navenek.
- Vláda České republiky má předsedu, místopředsedy a ministry rezortní a ministry bez portfeje. Vláda je vrcholným orgánem výkonné moci a za svou činnost je přímo zodpovědná Poslanecké sněmovně, která může vyslovit vládě v případě nespokojenosti nedůvěru. Vláda rozhoduje kolektivně ve sboru a k jejímu usnesení je nutná nadpoloviční většina všech členů vlády. Vláda je oprávněná vydávat právní akty, vládní nařízení, která podepisuje předseda vlády. Vláda dále řídí a kontroluje administrativní aparát.
- Ministerstva jsou ústřední orgány státní správy, v jejich čele je ministr. Ministr ve svém resortu rozhoduje a sám nese odpovědnost, je v čele vrcholového státního orgánu státní správy, má v kompetenci několik správ. Ministerstva vydávají právní normy a věstníky ministerstva. V České republice je 14 ministerstev.

Územní státní správa působí celostátně a vykonávána je centrálně. Průcha (2004) územní správou rozumí veškeré nižší úrovně správy než úroveň ústřední.

Jedná se o specializované orgány přímo odvozené od některých ústředních orgánů státní správy. Tyto orgány se specializují pouze na některý úsek státní správy nebo část takového úseku, či jen některé činnosti, případně na zvláštní funkci výkonu státní správy. Zřizují se v případech, kdy vzhledem k jejich úzce specializovaně pojaté působnosti by ji nebylo možné dobře vykonávat samotnými ústředními orgány státní správy. Jedná se o územní vojenské správy a velitelství územní obrany, krajské správy, okresní ředitelství a obvodní oddělení Policie České republiky, zeměměřičské a katastrální inspektoráty na území krajů a katastrální úřady na území okresů, krajské hygienické stanice, úřady práce, finanční úřady a další.

2.2 Samospráva

Podle Koudelky (2007) samospráva tvoří vedle státní správy druhou nejdůležitější větev veřejné správy. Jedná se o konkurenční správní subjekt vůči jiným nositelům veřejné moci, tímto způsobem tak podporuje dělbu moci ve státě, zabraňuje soustředění moci v jediném mocenském centru a jejímu možnému zneužití. Samospráva je vykonávána vlastním jménem, na vlastní zodpovědnost a vlastními prostředky.

Lochmannová (2017) tvrdí, že státní správa bez samosprávy může existovat, samospráva bez státní správy však nikoli, neboť některá mocenská rozhodnutí samosprávy jsou vykonatelná pouze s podporou státního donucení – policie a armáda. Státní správa do samosprávy zasahuje též tím, že vytváří zákony. Do samotných rozhodnutí samosprávních orgánů však může zasáhnout pouze v případě, že to vyžaduje ochrana zákona.

Rozděluje dále dvojí samosprávní moci, a to moc normotvornou a výkonnou. Z normotvorné samosprávní moci vyplývá, že může vytvářet vlastní právní normy (obecní vyhlášky, vnitřní předpisy). Prostřednictvím moci výkonné má právo tvořit, organizovat a řídit činnost samosprávních institucí a jejich orgánů.

Hospodaření samosprávy Káňa (2014) definuje následovně. Samospráva je finančně podporována státem, právníckými či fyzickými osobami. S finančními zdroji hospodaří sama, rozhoduje o členění výdajů a jejich výši, hospodaří dle schváleného rozpočtu. Příjmy jsou tvořeny dotacemi a subvencemi státu, vlastními zdroji, vlastními příspěvky a finančními

dary. Výdaje jsou tvořeny náklady na mzdy, pojištění, nájmy, údržbu, energii, výkon činnosti a dalšími náklady a výdaji.

Samospráva se člení na 2 oblasti, a to na samosprávu zájmovou a samosprávu územní.

Zájmová samospráva

Podle Káni (2014) představuje zájmová samospráva sdružování občanů se stejnými zájmy a zálibami nebo občanů, kteří mají společné zájmy, cíle nebo stejnou profesi. Zájmová samospráva má svou vnitřní strukturu, sídlo, vlastní činnost, řád, kterým se řídí, oblast působení, zodpovědnost za sebe a ke svým členům, pravomoc jednat prostřednictvím svých představitelů s institucemi státní a veřejné správy.

Lipertová (2010) tvrdí, že zájmová samospráva vydává předpisy, které podle ní můžeme rozlišit na tři typy, jedná se o předpisy, které neukládají povinnosti, předpisy ukládající povinnosti pouze členům komory a na předpisy ukládající povinnosti nečlenům komory.

Káňa (2014) potom dělí zájmovou samosprávu do dvou skupin a to na **profesní a zájmové sdružení**. Profesní sdružení představuje sdružování občanů stejného profesního zaměření se společnými cíli a zájmy, s postavením a názvem komory, kde převládá povinné členství. Příklady těchto komor: advokátní komora, lékařská komora, stomatologická komora, komora daňových poradců a mnoho dalších.

Zájmové sdružení má postavení společenství, které sdružuje občany stejných zájmů a zálib, kde se na rozdíl od profesního sdružení uplatňuje princip dobrovolnosti. Jedná se o odbory, svazy, sdružení a kluby. Příkladem těchto sdružení můžeme uvést např. politické strany.

Územní samospráva

Územní samospráva je zakotvena v sedmé hlavě Ústavy ČR. Článek 99 Ústavy ČR člení ČR na obce, které označuje jako základní územní samosprávné celky a na kraje, které označuje jako vyšší územní samosprávné celky. Článek 100 říká, že územní samosprávné celky jsou územními společenstvími občanů, které mají právo na samosprávu a že obec je vždy součástí vyššího územního celku. Články 101–104 se věnují zastupitelstvu obcí a krajů, v této práci se budeme této oblasti obcí zabývat.

Samospráva				
Územní samospráva			Zájmová samospráva	
Územní samospráva krajů a Územní samospráva Hlavního města Praha			Samospráva profesní	Samospráva zájmových sdružení
Obecní územní samospráva			Ústřední správa zájmových organizací	
Statutární město s úřadem magistrátu	Obec s úřadem výkonu rozšířené působnosti	Obec s úřadem výkonu přenesené působnosti	Obec s úřadem samosprávní funkcí	Oblastní, regionální, krajská správa zájmových organizací
				Okresní správa zájmových organizací
				Samospráva zájmové organizace

Obrázek 2 Členění samosprávy, zdroj Káňa, s. 50

3 ÚVOD DO PROBLEMATIKY REGIONÁLNÍHO ROZVOJE

Přesná definice regionálního rozvoje není pevně určena, Wokoun a spol. (2008) ji však rozlišuje do dvou kategorií, kterými jsou kategorie praktická a akademická. Dle praktického chápání je regionálním rozvojem myšleno intenzivnější využívání a zvyšování potenciálu daného systematicky vymezeného prostoru – území, z důsledku prostorové optimalizace socioekonomických aktivit a využití přírodních zdrojů. Toto zvýšení a vyšší využití se projevuje v lepší konkurenceschopnosti soukromého sektoru, životní úroveň obyvatel a stavu životního prostředí.

Akademický přístup chápe regionální rozvoj jako aplikaci ekonomie, geografie a sociologie, tedy vědní obory řešící jevy, procesy, vztahy systematicky vymezeného prostoru – území, které jsou ovlivněny přírodně – geografickými, ekonomickými a sociálními podmínkami v daném regionu.

Obrázek 3 Dvojí chápání regionálního rozvoje a regionální politika, zdroj: Wokoun a spol., s. 12

3.1 Region

ČSÚ definuje region jako území s více či méně přesně vyznačenými hranicemi, které často slouží jako správní jednotka nižší, než je úroveň národního státu. Regiony mají svou identitu, tvořenou specifickými rysy, jako je jejich krajina, podnebí, jazyk, etnický původ či společně sdílená historie. Čmejrek (2008) chápe regiony jako název pro územně ohraničené jednotky určitého většího prostorového nebo územního celku.

Jáč (2010) potom člení regiony podle následujících hledisek.

Geografické hledisko vymezuje region jako část území charakterizovaného souborem přírodních a socioekonomických prvků a vazeb, jejichž specifickým charakterem, lokalizací, uspořádáním a rozsahem integrace se utváří prostorová struktura s vnitřními vazbami, jimiž se toto území odlišuje od okolních prostorových jednotek. Geografie v 18. a 19. století rozlišila region přirozený, vytvořený na základě geografických vlastností a region umělý, jehož hranice stanovil člověk (např. hranice etnické, ekonomické, politické atd.) V současnosti je za přirozený region označován vztahově provázaný územní celek, kde probíhá územní dělba funkcí mezi centrem a zázemím. Hlavními funkčními vztahy v regiony jsou dojíždění do práce, do škol, za nákupy a za službami. V praxi existují i jiné funkce, integrující populaci a sociální a ekonomické procesy v určitém území.

Regiony se z geografického hlediska člení na mikroregion, mezoregion a makroregion.

Mikroregion je malý územní celek, vzniklý například dobrovolným sdružením několika obcí, společně usilující o ekonomický, kulturní a sociální rozvoj. V České republice můžeme za mikroregionální úroveň označit úroveň dřívějších okresů.

Mezoregion charakterizují širší funkční vztahy jako je dojíždění do škol vyššího stupně, dojíždění za méně běžnými službami či veřejnými službami vyšší hierarchické úrovně, např. vysoké školy, specializované obchody, služby apod. Mezoregion je důležitý také pro dodavatelsko – odběratelské vztahy. V ČR této úrovni odpovídají kraje.

Makroregion se potom obecně definuje jako region velkého rozsahu. V případě malého státu, jako je ČR se jedná o celý stát. Ve velkých státech je ovšem obvyklé vnitřní členění na makroregiony. U makroregionů se jedná o velmi různorodé funkční vztahy, má důležité společné charakteristiky, které jsou společný jazyk a historické, sociální a kulturní souvislosti.

Z funkčního hlediska se hovoří o tzv. funkčních regionech, vznikajících na základě vazeb mezi bydlištěm a pracovištěm obyvatel. Zásadní význam má jejich vzájemné propojení formou sítí, konkrétně se jedná o síť dopravní infrastruktury jak pozemní, tak lodní či letecké. Toto pojetí umožňuje synergické efekty a díky jejich interakcím vytváří podmínky pro vyšší kvalitu regionu. Funkční hledisko charakterizuje tzv. zájmy, jimiž jsou míněny společné zájmy obyvatel na rozvoji ekonomiky a infrastruktury regionu jako celku, na rozvoji inovací, nabídky a pracovního uplatnění, kulturního vyžití, na zachování regionálních specifíků kultury a společenského života a snaha o udržení kvalitního životního prostředí.

Účelové hledisko člení regiony na **administrativní** a **účelové**. Administrativní regiony jsou vymezovány pro potřeby organizace a výkonu státních institucí a samosprávy, což z praktických důvodů vyžaduje jejich srovnatelnou velikost. Tímto však vznikají regiony, které ne vždy odpovídají skutečným procesům a vztahům, které v daném regionu existují. Pro zajištění bezproblémového rozvoje takto vytvořených regionů je důležitá jejich stabilita a neměnnost v čase. Administrativní regiony tedy rozdělují území státu a mezi nimi v oblasti řízení správní činnosti existují vztahy nadřízenosti a podřízenosti.

Pro řešení zejména strukturální ekonomické zaostalosti, kvality životního prostředí a ochrany přírodních lokalit jsou vymezovány účelové regiony. Příkladem takových regionů jsou přírodní rezervace, chráněné krajinné oblasti, národní parky či speciální hospodářské zóny. Pro koordinaci aktivit jsou v takových regionech zřizovány zvláštní orgány.

Hledisko ekonomické výkonnosti dělí regiony na růstové, stagnující a problémové. Růstové regiony budují nová výrobní odvětví či služby, jsou přitažlivé pro podnikatelské aktivity, neboť nabízí nejlepší podmínky pro rozvoj těchto aktivit. U stagnujících regionů nedochází k žádným výraznějším změnám. Problémové regiony na druhou stranu vykazují dlouhodobě nízkou ekonomickou výkonnost. Klesá v nich počet obyvatel a kvalifikační struktura.

Z pohledu regionální politiky EU členíme regiony na NUTS a Euroregiony. NUTS jsou součástí systému jednotné struktury územních jednotek. Podle Wokouna (2001) byly zavedeny Statistickým úřadem EU pro potřeby statistického sledování a zpracovávání analýz sociální a ekonomické situace v jednotlivých regionech.

Jáč (2010) NUTS člení na

- NUTS I – území státu, celá ČR
- NUTS II – větší územní celky, tzv. regiony soudržnosti
- NUTS III – kraje
- NUTS IV – od 1.1.2008 LAU 1, okresy
- NUTS V – od 1.1.2008 LAU 2, obce

Euroregiony představují formu nejkomplexnější přeshraniční spolupráce místních či regionálních samospráv. Jsou utvářeny jak mezi členskými státy EU, tak i mezi zeměmi členskými a nečlenskými. Nejdříve začaly fungovat v oblasti hospodářské spolupráce, v dnešní době však mají za cíl také sblížení evropských zemí v záležitostech

společenského a kulturního života. Zaměřují se na rozvoj zaostávajících oblastí, propagaci kultury a koordinaci správy na obou stranách hranic.

Volek (2005) tvrdí, že jsou regiony tradičně uspořádány hierarchicky – z územního hlediska se menší skládají a jsou součástí větších regionálních celků, až k úrovni národního státu. Neznamena to však, že by nižší stupně v rámci správní struktury a politického rozdělení moci nemohly disponovat výraznou mírou samostatnosti a pravomocí.

3.2 Strategické plánování

V této podkapitole se věnujeme strategickému plánování, nejprve však musíme definovat samotný pojem strategie pro lepší pochopení strategického plánování. Keřkovský (2006) tvrdí, že strategie vyjadřuje základní představy o tom, jakou cestou budou dosaženy stanovené cíle. Centrum pro veřejnou správu udává definici pojmu strategie následovně. Strategie je určení základních dlouhodobých cílů subjektu, způsobu jejich dosažení a alokace zdrojů nezbytných pro uskutečnění těchto cílů. Strategie dlouhodobě určuje směr a rozsah aktivit organizace. Strategie je plán, který integruje hlavní cíle subjektu, politiky a aktivity do soudržného celku.

Podle Drhové a Ochrany (2010) zahrnuje strategické plánování dlouhodobý časový horizont. Centrum pro veřejnou správu následně definuje strategické plánování jako soubor dílčích technik a metod, jež může být použit v řadě lidských činností, přičemž jednou z nich je oblast regionálního rozvoje. Je to systematický způsob, jak organizovat změny a vytvářet v celé společnosti široký konsenzus a společnou vizi pro lepší socioekonomickou budoucnost.

Zásadním výstupem strategického plánování je strategický plán. Strategický plán obce se zpracovává na základě těchto fází. Jedná se o socioekonomickou analýzu území, která pojednává o geografické poloze, historii území, demografii, technické infrastruktury a mnohé další. Sociální průzkumy území se vyhotovují na základě dotazníkových šetření, strukturovaných rozhovorů, interview, individuálních pohovorů a dalších. Poté se tvoří strategický plán jako výstup strategického plánování, který obsahuje mise, vize, hodnoty, cíle, priority, opatření, aktivity a projekty.

4 CHARAKTERISTIKA OBCE

Jelikož tato práce pojednává o spolupráci mezi obcemi, je tím pádem stěžejní pojem obec definovat a popsat, jedině potom totiž bude možné analyzovat spolupráci členských obcí mikroregionu Hornácko. Z toho důvodu tato kapitola pojednává o definičním vymezení obce jako takové, dále se zabýváme územím, občany, členěním obcí, definujeme orgány obce a způsob, jakým obce hospodaří a poté definujeme, jak spolupráce mezi obcemi probíhá.

O definičním vymezení obcí hovoří Zákon č. 128/2000 Sb. Dle tohoto zákona je obec základním územním samosprávným společenstvím občanů, tvoří územní celek, který je vymezen hranicí území obce. Obec je dále veřejnoprávní korporací, která hospodaří se svým majetkem, vystupuje v právních vztazích svým jménem a nese za sebe zodpovědnost. Tento zákon dále uvádí, že obce s alespoň 3000 obyvateli jsou městem, pokud tak na návrh obce stanoví předseda Poslanecké sněmovny po vyjádření vlády. Městysem je obec v tom případě, pokud takto byla označována před 17.5.1954 a požádá opět předsedu Poslanecké sněmovny o toto pojmenování. Nová obec může vzniknout sloučením dvou a více sousedních obcí nebo oddělením jedné nebo více místních částí od obce. V tomto případě musí tato místní část mít své vlastní katastrální území a alespoň 1000 obyvatel obce. V současné době je v ČR 6258 obcí. Lochmannová (2017) doplňuje, že je chod obce zajišťován prostřednictvím soustavy orgánů, které tvoří zastupitelstvo obce, rada obce, starosta, obecní úřad, výbory zastupitelstva a komise rady.

Koudelka (2007) definuje následující charakteristické znaky obce:

- Vlastní území – územní základ obce
- Obyvatelstvo obce – personální základ obce
- Orgány obce
- Právní subjektivita
- Vlastní majetek a hospodaření – podle vlastního rozpočtu

4.1 Území obce

Obec se rozkládá na katastrálním území. Katastrální území je podle zákona č. 256/2013 technická jednotka, kterou tvoří místopisně uzavřený a v katastru nemovitostí společně evidovaný soubor nemovitostí. Obec je územní celek, který má jedno nebo více katastrálních území, která jsou vyznačena v územních plánech obce.

Káňa (2014) člení území obce na:

- Intravilán – jedná se o část obce určenou k obývání, je zabydlená
- Extravilán – jedná se o část obce tvořenou pozemky, zemědělskou půdou, lesy

4.2 Občané obce

Koudelka (2007) tvrdí, že každá obec musí být trvale obývaná lidmi. Obyvatelstvo obce je jejím personálním znakem, patří mezi základní a nutné prvky. Mezi stálými obyvateli právní řád vyčleňuje kvalifikovanou skupinu obyvatel, s nimiž spojuje určitá subjektivní práva – občany obce.

Občan obce je státní občan, které je v obci přihlášen k trvalému pobytu. Občan, který má více než 18 let, má následující práva:

- Volit zastupitelstvo a být do zastupitelstva volen, hlasovat v místním referendu
- Vyjadřovat se na zasedání zastupitelstva obce svá stanoviska k projednávaným věcem
- Vyjadřovat se k návrhu rozpočtu obce a k závěrečnému účtu, písemně nebo na zasedání zastupitelstva obce
- Nahlížet do rozpočtu, závěrečného účtu a do usnesení a zápisů z jednání zastupitelstva, do usnesení rady, výborů zastupitelstva a komisí rady a pořizovat si z nich výpisy
- Požadovat projednání určité záležitosti v oblasti samostatné působnosti radou nebo zastupitelstvem, je-li žádost podepsána alespoň 0,5 % občanů obce

4.3 Členění obcí

Sedláček (2015) člení obce do tří kategorií. Jedná se o obec s běžnými obecními úřady, označovány jako obce I. typu, obce s pověřenými obecními úřady, označovány jako obce II. typu a obce s rozšířenou působností, označovány jako obce III. typu.

Každá obec III. typu kromě své agendy příslušející k jejímu správnímu obvodu vykonává v menším obvodu působnosti agendu obcí II. typu a k tomu ještě pro vlastní správní obvod agendu obce I. typu.

Káňa (2014) dále popisuje tyto typy obcí a jejich činnosti. Obec I. typu plní základní samosprávnou funkci, jsou to obce s malým počtem obyvatel, obvykle s jedním katastrálním územím, obecní úřad má jednoduchou organizační strukturu, nezřizuje odbory. Obce II. typu jsou obce pověřené výkonem přenesené státní správy, kterou konají ve svém správním obvodu. Tyto obce mají většinou více katastrálních území, vykonávají přenesenou působnost i pro občany dalších obcí. Příkladem výkonu přenesené působnosti je výkon stavebního úřadu, pečovatelské služby nebo také matriční záležitosti. Novotný (2005) doplňuje, že pokud neplní obecní úřad obce s rozšířenou působností stanovené pro výkon přenesené působnosti, může Ministerstvo vnitra rozhodnout, že přenesenou působnost nebo její část bude vykonávat jiný obecní úřad obce s rozšířenou působností. Káňa (2014) dále uvádí příklady agendy obcí III. typu. Jsou to např.: evidence obyvatel, vydávání cestovních a osobních dokladů, řidičských a technických průkazů, evidence motorových vozidel, živnostenské oprávnění, sociálně-právní ochrana dětí, péče o seniory a zdravotně postižené občany, doprava a silniční hospodářství a další.

4.4 Orgány obce

Novotný (2005) za orgány obce označujeme v zákoně stanovené orgány. Obce vykonávají veškerou svou činnost prostřednictvím takto stanovených orgánů. Ty jsou následující, jedná se o zastupitelstvo obce, radu obce, starostu, obecní úřad, odbory, komise a tajemníka. Obec prostřednictvím těchto orgánů vystupuje navenek a tyto orgány jsou tvořeny fyzickými osobami.

Sciskalová (2006) definuje **zastupitelstvo obce** jako její nejdůležitější orgán. Je tvořeno členy zastupitelstva, kteří jsou voleni na 4 roky občany obce s volebním právem. Do zastupitelstva obce může být zvolen každý občan ČR, který ke dni konání voleb dovršil věk 18 let. Počet členů zastupitelstva má nejméně 5 a nejvíce 55 členů, počet členů zastupitelstva je stanoven podle počtu obyvatel obce. Novotný (2005) tvrdí, že v průběhu volebního období nelze počet členů zastupitelstva měnit, pokud nedojde k vyhlášení nových voleb. Člen zastupitelstva obce nemůže být nikým odvolán, může mu pouze zaniknout mandát a to jen ze zákona stanovených důvodů. Sciskalová (2006) dále definuje práva, povinnosti a

oprávnění zastupitelstva obce. Člen zastupitelstva má právo svými návrhy na projednání návrhů iniciovat činnost zastupitelstva obce, rady obce a jejich orgánů, je oprávněn vznášet dotazy a připomínky a podněty na radu obce. Povinností člena zastupitelstva je zúčastňovat se na zasedání zastupitelstva obce, plnit úkoly, které mu orgány, jejichž je členem, uloží, hájit v souladu s obsahem složeného slibu zájmy obce a občanů obce. Zastupitelstvu obce náleží široké spektrum oprávnění. Je mu vyhrazeno schvalovat program rozvoje obce, územní a regulační plán obce, rozpočet a závěrečný účet obce. Může zřizovat peněžní fondy obce, zřizovat a rušit příspěvkové a organizační složky obce, schvalovat společenské smlouvy a stanovy a mnohá další oprávnění. Zastupitelstvu obce je svěřeno právo rozhodovat o nejdůležitějších majetkoprávních úkonech, obce, např. rozhodovat o převodu nemovitostí. K činnosti zastupitelstva obce patří rozhodovat o spolupráci obce s jinými obcemi. Průcha (2004) doplňuje, že zastupitelstvo obce se schází podle potřeby, nejméně však jedenkrát za tři měsíce. Zastupitelstvo je usnášeníschopné, je-li přítomna nadpoloviční většina jeho členů, přičemž k platnosti usnesení je třeba souhlasu rovněž nadpoloviční většiny všech jeho členů. Zasedání zastupitelstva jsou veřejná.

Radu obce Novotný (2005) definuje jako výkonný orgán obce odpovědný za svůj výkon zastupitelstvu obce. Radu tvoří starosta, místostarosta a další členové rady. Počet členů rady je lichý a činí nejméně 5 členů a nejvíce členů 11. Rada obce se nevolí v obcích, kde má zastupitelstvo méně než 15 členů. Průcha (2004) tvrdí, že zasedání rady jsou na rozdíl od zasedání zastupitelstva neveřejná, rada se schází podle potřeby a usnáší se většinou hlasů svých členů. Dle Sciskalové (2006) rada obce rozhoduje o záležitostech stanovených zákonem, jako například rozhodování o uzavření nájemní smlouvy, stanovení pravidel pro vyřizování stížností a petic, ukládání pokut, vydávání nařízení. Zabezpečuje také hospodaření obce podle schváleného rozpočtu, provádí rozpočtová opatření v rozsahu stanoveném zastupitelstvem, připravuje návrhy pro jednání zastupitelstva a zabezpečuje plnění jeho usnesení. Rada obce dále zřizuje a ruší odbory a oddělení obecního úřadu, může také zřizovat své komise.

Starostu obce Průcha (2004) definuje jako orgán reprezentující obec navenek. Dle Sciskalové (2006) jsou starosta společně s místostarostou voleni zastupitelstvem z řad jejich členů a za výkon funkce jsou zastupitelstvu odpovědni. Starosta obce jmenuje a odvolává tajemníka obecního úřadu, stanovuje mu rovněž plat. Starosta obce má právo pozastavit výkon usnesení rady obce, pokud ho považuje za rozporný se zákonem či jiným předpisem nebo je podle něj věcně nesprávné. Dle Novotného (2005) starosta obce dále odpovídá za

informování veřejnosti o činnosti obce, spolu s místostarostou nebo jiným radním podepisuje právní předpisy obce, usnesení zastupitelstva a rady obce, svolává a zpravidla řídí jednání zastupitelstva a rady obce atd. V obcích, kde není volena rada obce, vydává starosta nařízení obce, stanovuje rozdělení pravomocí v obecním úřadu, zřizuje a ruší odbory a oddělení obecního úřadu, stanovuje celkový počet zaměstnanců obce v obecním úřadu a organizačních složkách obce a přezkoumává na základě podnětů opatření přijatá obecním úřadem v samostatné působnosti a komisemi.

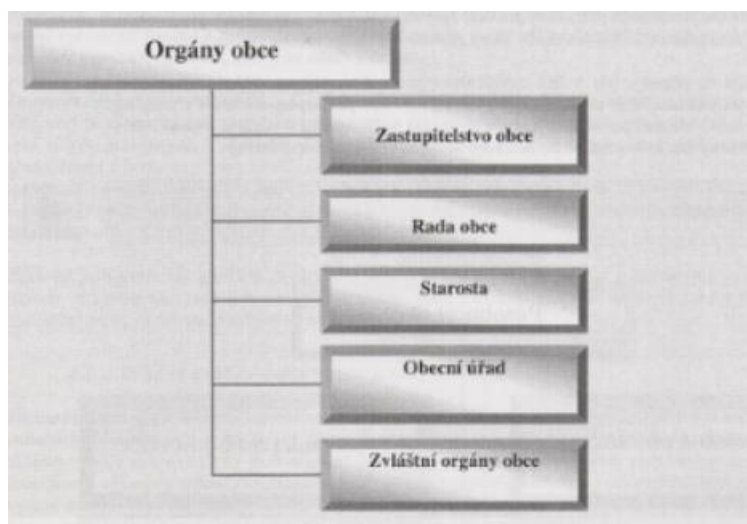
Obecní úřad je podle Průchy (2004) orgánem úředního typu, kterému přísluší zabezpečovat plnění úkolů obce úředního charakteru, v oblasti samostatné i přenesené působnosti. Koudelka (2007) udává, že se obecní úřad skládá ze starosty, místostarosty, tajemníka obecního úřadu a zaměstnanců obce zařazených do obecního úřadu. Obecní úřad existuje vždy, i v případě, že je obec malá a nemá žádného zaměstnance. V takovém případě je obecní úřad složen ze starosty a místostarosty. Obecní úřad sídlí na území obce, může se členit na odbory a oddělení podle rozhodnutí rady obce. Je zvykem členit obecní úřad na odbory a v nich případně vytvářet oddělení, není to však zákonná povinnost. Sciskalová (2006) doplňuje, že je obecní úřad povinen za účelem informování veřejnosti a publikace právních předpisů obce zřídit úřední desku na veřejně přístupném místě, které musí být veřejně přístupné 24 hodin denně.

Tajemník obecního úřadu není podle Novotného (2005) samostatným orgánem obce, je součástí obecního úřadu, jeho postavení v rámci úřadu je ovšem velmi významné. Funkce tajemníka se zřizuje vždy v obci s pověřeným obecním úřadem a v obci s rozšířenou působností, v ostatních obcích se zřídit může. Dle Koudelky (2007) je tajemník jmenován a odvoláván starostou obce s předchozím souhlasem ředitele krajského úřadu. Tajemník je odpovědný za plnění úkolů obecního úřadu starostovi, jemuž je podřízen. Podle Sciskalové (2006) rozhoduje tajemník obecního úřadu o vyloučení vedoucích odborů obecního úřadu z projednávání a rozhodování věcí ve správním řízení z důvodu podjatosti a činí potřebná opatření k zajištění dalšího řízení. Tajemník obecního úřadu stanovuje plat zaměstnanců obce, řídí a kontroluje organizační složky obce, pokud zastupitelstvo nestanoví jinak. Dále tajemník vydává spisový řád, skartační plán a pracovní řád, má právo účastnit se zasedání zastupitelstva a rady obce, jeho hlas je však pouze poradní.

Výbory definuje Koudelka (2007) jako iniciativní a kontrolní orgány zastupitelstva obce, které je zřizuje a tyto výbory mu předkládají svá stanoviska, návrhy a jsou mu odpovědné. Předsedou výboru je s výjimkou osadního výboru vždy člen zastupitelstva, kterého volí, jako

i ostatní členy, zastupitelstvo samotné. Výbory jsou nejméně tříčlenné a mají lichý počet členů. Schází se dle potřeby, usnesení výboru je platné, jestliže s ním vysloví souhlas nadpoloviční většina všech členů. Sciskalová (2006) udává, že zastupitelstvo má vždy povinnosti zřídit výbor kontrolní a finanční. Finanční výbor kontroluje hospodaření s majetkem a finančními prostředky obce, případně pak plní další úkoly, které mu svěří zastupitelstvo. Kontrolní výbor poté kontroluje plnění usnesení zastupitelstva a rady obce, dodržování právních předpisů ostatními výbory a obecním úřadem na úseku samostatné působnosti. Pokud v obci od posledního sčítání lidu žije alespoň 10 % občanů hlásících se k jiné národnosti než české, zastupitelstvo má povinnost zřídit výbor pro národnostní menšiny.

Komise jsou dle Novotného (2005) zřizovány radou obce jako iniciativní a poradní orgány. Komise svá stanoviska a náměty předkládají radě obce. Komise se usnází většinou hlasů všech svých členů a je ze své činnosti odpovědná radě obce.

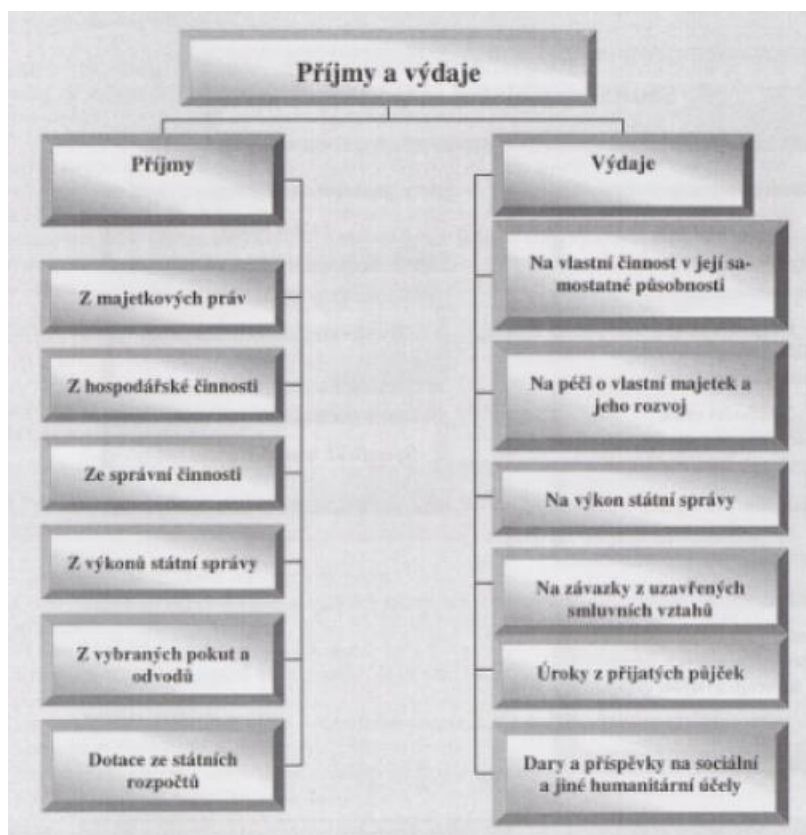

Obrázek 4 Přehled orgánů obce, zdroj: Sciskalová, 2006

4.5 Hospodaření obce

Dle Sciskalové (2006) se řídí finanční hospodaření územních samosprávných celků zákonem č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů. Předmětem této právní úpravy je tvorba, postavení, obsah a funkce rozpočtů územních samosprávných celků, tj. obcí, krajů nebo svazků obcí, v našem případě obcí. Jsou zde rovněž stanovena pravidla rozpočtového procesu hospodaření s finančními prostředky územních samosprávných celků. Novotný (2005) dále tvrdí, že obec hospodář podle schváleného rozpočtu. Ten zastupitelstvo schvaluje na kalendářní rok. Majetek obce musí být využíván účelně a

hospodárně v souladu s jejími zájmy a úkoly vyplývajícími ze zákonem vymezené působnosti. Stát neručí za hospodaření a závazky obce, pokud tento závazek stát nepřevzme smluvně. Obce nesmí přijmout úvěr, který přesáhne 150 % vlastního rozpočtu minulého roku. Sciskalová (2006) navazuje, že rozpočet obce musí být sestavován jako vyrovnaný. Příjmy rozpočtu obce tvoří jeho vlastnická práva, příjmy z vlastní hospodářské činnosti, příjmy vznikající obci jako zřizovateli nebo zakladateli právnických osob (s.r.o., a.s.). Mezi další příjmy obce patří příjmy z vlastní správní činnosti obce a další příjmy. Balík (2009) dělí příjmy obce na 4 základní skupiny, kterými jsou příjmy daňové, nedaňové, kapitálové a dotace. Sciskalová (2006) dále tvrdí, že mezi výdaje obce patří například úhrada vlastní činnosti, úhrada daní, odvodů, poplatků, sankce, neinvestiční nákupy, transfery, půjčky a další výdaje. Rozpočet vypracovává obec v návaznosti na svůj rozpočtový výhled. Návrh rozpočtu je nutné zveřejnit na úřední desce 15 dnů před projednáváním schválení rozpočtu. Po skončení kalendářního roku se zpracovává závěrečný účet. Novotný (2007) tvrdí, že je obec povinna si dát závěrečný účet přezkoumat. O způsobu zabezpečení tohoto přezkoumání rozhoduje obec. Obec má na výběr přezkoumání auditorem, auditorskou společností, krajským úřadem nebo Ministerstvem financí.

Obrázek 5 Příjmy a výdaje obce, zdroj: Sciskalová, 2006

4.6 Spolupráce mezi obcemi

Podle Ministerstva vnitra je možné sledovat počátky spolupráce mezi obcemi do dob Rakouska-Uherska či do dob první republiky. Po těchto etapách byl tento vývoj poznamenán obdobími nesvobody, kdy došlo k potlačení samosprávného charakteru obcí. Na spolupráci mezi obcemi se za dob komunistického režimu nekladl důraz, což trvalo od nástupu tohoto režimu prakticky až do převratu v roce 1989. Po roce 1990 došlo k finanční a funkční decentralizaci. Na obce byly přesunuty tyto pravomoci s cílem efektivněji rozhodovat a rozvíjet lépe dané území. Pro malé obce, zejména s počtem obyvatel do jednoho tisíce je však tento rozvoj z hlediska finančního a hlediska personálního velmi obtížný. Spolupráce mezi obcemi se tím pádem stává velmi vhodnou metodou, jak tyto problémy vyřešit.

4.7 Důvody spolupráce obcí

Dle Galvasové (2007) mají důvody pro spolupráci nejrůznějších subjektů základ v existenci „synergického efektu“, tedy faktu, že společně lze dosáhnout významnějšího výstupu, než kdyby každý subjekt usiloval o dosažení cíle sám. Spolupráci lze v obecné rovině považovat za součinnost určitého množství subjektů při dosahování určitého společného cíle. Dle Deníku veřejné správy je spolupráce obcí důležitým faktorem rozvoje, předpokládá se, že k rozvoji přispívá taková spolupráce, která je účelná a efektivní a má pozitivní dopad na rozvoj daného území. Jde o hledání vhodných vnitřních a vnějších zdrojů, nejvíce přitom obcím chybí zdroje vlastní a to jak personální, materiální a zejména finanční. Pro přípravu projektů rozvoje je vyžadována větší míra spolupráce více subjektů, právě z důvodu chybějících finančních zdrojů. To vyvolává nárůst zakládání dobrovolných svazků obcí, nejčastěji označovaných jako mikroregiony. Gavlasová (2007) navazuje tím, že tato spolupráce je způsob pro obce, jak snížit problémy plynoucí z jejich případné malé populační velikosti či nevýhodné územní odlehlosti.

4.8 Současné trendy a formy spolupráce obcí

Jako trendy spolupráce mezi obcemi můžeme uvést následující formy spolupráce obcí, kterých existuje hned několik. Zákon o obcích č. 128/2000 Sb. hovoří o dobrovolném svazku obcí, spolupráci s právníky a fyzickými osobami a spolupráci s obcemi jiných států, přičemž je pro tuto práci stěžejní dobrovolný svazek obcí, u kterého budeme spolupráci analyzovat. Gavlasová (2007) definuje další formy spolupráce obcí, například Místní akční skupiny nebo Místní Agenda 21 a definuje také typy spolupráce obcí, mezi které řadí

vzájemnou výměnu informací a zkušeností, společný postup při vyjednávání, koordinaci rozvojových činností, zajištění veřejných služeb, realizaci rozvojových projektů.

Dobrovolný svazek obcí je nejtypičtější a nejpočetnější formou spolupráce obcí. O dobrovolném svazku obcí pojednává paragraf 49 až 53 Zákona o obcích č. 128/2000 Sb. DSO je právnickou osobou. Obce mohou vytvářet DSO nebo vstupovat do již vytvořených. Členy DSO mohou být výhradně obce. Gavlasová (2007) tvrdí, že dobrovolné svazky obcí vznikají obvykle pro územně ucelenou oblast, vymezenou přirozenými přírodními, technickými nebo historickými hranicemi. Svazek obcí může společně vykonávat pouza záležitosti spadající do samostatné působnosti obcí a činnosti pro ochranu a prosazování společných zájmů obcí. Dle Gavlasové a Garep spol (2008) společný výkon některých úkolů snižuje administrativní zatížení obcí, což bývá velmi úspěšné, jedná-li se o populačně malé obce. Předmětem činnosti svazků mohou být úkoly v oblasti školství, sociální péče, zdravotnictví, ochrany životního prostředí, čistoty obce, sítí technického vybavení, dopravní obslužnosti, správy majetků obcí atd.

Dle Koudelky (2007) musí smlouva o vytvoření svazku obcí jako přílohu obsahovat stanovy svazku, v nichž je uveden název a sídlo členských obcí, název, sídlo a předmět činnosti svazku, orgány svazku, majetek členských obcí, který vkládají do svazku, zdroje příjmu svazku, práva a povinnosti členů svazku, způsob rozdělení zisku a podíl členů na úhradě ztráty svazku a podmínky přistoupení nových obcí a podmínky vystoupení obcí.

Dle Sciskalové (2006) svazky obcí hospodaří podle svého rozpočtu. Obsahem rozpočtu jsou příjmy a výdaje vyplývající z jeho činnosti. Svazek obcí je povinen návrh rozpočtu zveřejnit v obcích, které jsou jeho členy. Kontrolu hospodaření s majetkem svazku provádí orgán k tomu určený, zprávy o výsledcích této kontroly předkládá svazek obcí zastupitelstvům členských obcí.

Spolupráce obcí s jinými subjekty – dle Koudelky (2007) může obec zakládat či vstupovat do zájmového sdružení právnických osob, které má právní subjektivitu a vzniká registrací na krajském úřadě. Právo na vystoupení nemůže být znemožněno. S právnickými či fyzickými osobami může uzavírat též smlouvu o sdružení, které není právnickou osobou. Korosec a Berman (2006) tvrdí, že obce mohou spolupracovat s jednotlivými organizacemi, s kterými si vyměňují informace, díky kterým mohou adekvátně spolupracovat.

Místní akční skupiny dle Gavlasové (2007) umožňují rozvinutí principu partnerství, spočívajícího ve funkční spolupráci různých subjektů v území. MAS jsou uskupení vytyčená

v rámci iniciativy LEADER+, která spojuje subjekty veřejného i soukromého sektoru působící v daném území. Nejčastější právní formou MAS je občanské sdružení.

Místní agendu 21 Gavlasová (2007) definuje jako mezinárodní program zavádění zásad udržitelného rozvoje na místní úrovni. Těžištěm MA21 je zapojování veřejnosti do plánování rozvoje obcí, měst a regionů. Realizátory MA21 mohou být obce i regiony.

II. PRAKTICKÁ ČÁST

5 MIKROREGION HORNÁCKO

Tato práce je tematicky zaměřená na spolupráci v rámci mikroregionu Hornácko, proto je klíčové si na úvod vymežit základní pojmy týkající se tohoto mikroregionu, jako je území, na kterém se mikroregion rozkládá, demografická situace mikroregionu a v neposlední řadě také historické skutečnosti a vznik mikroregionu Hornácko. Teprve po tomto vymezení pojmů bude možné analyzovat spolupráci členských obcí Hornácka.

5.1 Základní údaje

Mikroregion Hornácko je dobrovolným svazkem deseti obcí založeným k 1.4.1999. Tento DSO řídí předseda svazku, který schází se starosty členských obcí mikroregionu Hornácko.

Mikroregion se rozkládá na jihovýchodní Moravě, oblast leží při severozápadním úpatí Bílých Karpat. Mikroregionem protéká říčka Velička s četnými menšími přítoky. Bílé Karpaty zde tvoří přirozenou hranici mezi Českou a Slovenskou republikou. Tímto v mikroregionu vznikají rozsáhlá přírodní bohatství typická právě pro tento mikroregion. Rozloha mikroregionu činí 149,49 km². Hornácko je také vyhlášené pro své folklorní tradice a zvyky, jakožto i svým lidovým uměním, architekturou a zvyky. Mikroregion Hornácko sestává z devíti následujících obcí: Velká nad Veličkou, která je centrem mikroregionu, dále Javorník, Louka, Lipov, Hrubá Vrbka, Malá Vrbka, Kuželov, Nová Lhota s osadou Vápenky, Suchov s osadou Suchovské Mlýny a Tasov.

Dle Pajera (2013) byly tyto obce v minulosti součástí dvou feudálních panství, strážnického a ostrožského. Většina obcí však náležela panství strážnickému, v jehož rámci vytvářela samostatnou část, tzv. „horní“ panství s centrem ve Velké nad Veličkou. Jednalo se o odlehlý kraj, kterým neprobíhalo mnoho cest, které by ho spojovaly s okolím, měl s ním tedy jen omezené spojení. Tato geografická a společenská odlehlost měla za následek vznik oblasti, která si byla schopna po dlouhou dobu udržet své vlastní tradice a zvyky.

Obrázek 6 Mapa mikroregionu Hornácko, zdroj: Leader Ostrožsko

5.2 Základní dokumenty mikroregionu Hornácko

Při analýze spolupráce členských obcí mikroregionu Hornácko pracujeme s mnohými dokumenty, které obsahují potřebné informace pro tuto analýzu, proto v této podkapitole uvádíme pro přehlednost výčet těchto dokumentů.

Hlavním zdrojem veškerých informací a dat této analýzy je program rozvoje, který bude také zvolen jako indikátor pro tuto analýzu. Dalším dokumentem, z kterého pochází informace této analýzy jsou rozpočty jednotlivých obcí a rozpočtový výhled mikroregionu Hornácko jakožto hlavní dokumenty při analýze hospodaření. Jsou zde také použita data, která byla autorovi práce poskytnuta předsedou DSO Hornácko. Použity budou taktéž webové stránky jednotlivých obcí i webová stránka mikroregionu Hornácko. Důležitá data budou získána prostřednictvím polostrukturovaného rozhovoru s předsedou DSO Hornácko.

Data použitá pro demografickou analýzu jsou získána z Českého statistického úřadu.

5.3 Demografická analýza

Prostřednictvím demografické analýzy zjišťujeme současný stav obyvatelstva mikroregionu Hornácko. Konkrétně se zde zaměřujeme na počet obyvatel jednotlivých obcí a na počet obyvatel mikroregionu Hornácko celkově. Hlavním cílem této analýzy je vyhodnotit, jakým trendem se demografie mikroregionu Hornácko vyvíjí. Sběr dat probíhá metodou sběru kvantitativních dat, které jsou dostupné na webových stránkách Českého statistického úřadu.

Tabulka 1 Počet obyvatel mikroregionu Hornácko, vlastní zpracování dle dat Českého statistického úřadu

Název obce	Počet obyvatel celkem k 31.12.2020
Velká nad Veličkou	2892
Malá Vrbka	159
Lipov	1486
Louka	936
Javorník	704
Hrubá Vrbka	631
Kuželov	417
Nová Lhota	654
Suchov	494
Tasov	557
Celkem	8930

Z nejaktuálnějších dostupných dat, tedy k 31.12.2020 zjišťujeme, že celkový počet obyvatel mikroregionu Hornácko je 8930 obyvatel. Počtem obyvatel je největší obcí Velká nad Veličkou, tato obec má 2892 obyvatel. Druhou největší obcí mikroregionu Hornácko je obec Lipov s 1486 obyvateli. Ostatní obce mikroregionu mají počet obyvatel víceméně podobný, výjimkou je však obec Malá Vrbka, která má počet obyvatel 159 a je tak nejmenší obcí mikroregionu Hornácko.

Tabulka 2 Přírůstek obyvatel členských obcí mikroregionu Hornácko v roce 2010, vlastní zpracování dle dat Českého statistického úřadu

Obec	Rok 2010		Přírůstek obyvatel			Rok 2010
	Počet obyvatel k 1.1.		přirozený	migrační	celkový	Počet obyvatel k 31.12.
Velká nad Veličkou	3006		-1	-20	-21	2985 ↓
Malá Vrbka	201		0	8	8	209 ↑
Louka	987		1	3	4	991 ↑
Lipov	1549		-14	-11	-25	1524 ↓
Javorník	721		-3	-6	-9	712 ↓
Hrubá Vrbka	648		0	-7	-7	641 ↓
Kuželov	406		2	4	6	412 ↑
Nová Lhota	699		2	-5	-3	696 ↓
Suchov	512		-1	-5	-6	506 ↓
Tasov	546		1	2	3	549 ↑
Celkem	9275		-13	-37	-50	9225 ↓

Tabulka 3 Přírůstek obyvatel členských obcí mikroregionu Hornácko v roce 2020, vlastní zpracování dle dat Českého statistického úřadu

Obec	Rok 2020	Přírůstek obyvatel			Rok 2020
	Počet obyvatel k 1.1.	přirozený	migrační	celkový	Počet obyvatel k 31.12.
Velká nad Veličkou	2892	-21	21	0	2892 -
Malá Vrbka	161	-1	-1	-2	159 ↓
Louka	943	2	-9	-7	936 ↓
Lipov	1496	-6	-4	-10	1486 ↓
Javorník	705	-4	3	-1	704 ↓
Hrubá Vrbka	638	1	-8	-7	631 ↓
Kuželov	413	1	3	4	417 ↑
Nová Lhota	656	-6	4	-2	654 ↓
Suchov	498	-2	-2	-4	494 ↓
Tasov	552	3	2	5	557 ↑
Celkem	8954	-33	9	-24	8930 ↓

Výše uvedené tabulky č. 2 a č. 3 popisují přírůstky obyvatel jednotlivých obcí mikroregionu Hornácko v letech 2010 a 2020. Tento časový odstup byl vybrán z toho důvodu, aby bylo možné s jistotou říct, zda se jedná o růstový trend, stagnující trend nebo trend klesající.

Klíčovým prvkem analýzy je zde přírůstek obyvatel, kdy přirozený přírůstek udává rozdíl mezi počtem narozených a zemřelých, zatímco přírůstek migrační udává rozdíl mezi počtem přistěhovalých a vystěhovalých. V letech 2010 i 2020 sledujeme přírůstek obyvatel meziročně.

V roce 2010 pozorujeme meziroční pokles obyvatel u 6 obcí z 10. Tento pokles byl nejznatelnější u největších obcí mikroregionu, tedy u Velké nad Veličkou a Lipova, kde celkový přírůstek těchto obcí dosahoval -21 a -25 obyvatel.

Při porovnání konce roku 2010 a začátku roku 2020 zjišťujeme, že kromě obcí Kuželov a Tasov mají všechny ostatní obce mikroregionu za toto období znatelně méně obyvatel. Tyto 2 obce také jako jediné zaznamenávají za rok 2020 nárůst v počtu obyvatel. Všechny ostatní obce zaznamenávají záporné hodnoty v meziročním celkovém přírůstku, jedná se tedy o pokles obyvatel.

Na základě této analýzy nyní můžeme s jistotou konstatovat, že mikroregion Hornácko dlouhodobě zaznamenává klesající trend v počtu obyvatel.

5.4 Hospodaření mikroregionu Hornácko

V kapitole hospodaření mikroregionu Hornácko analyzujeme dostupné dokumenty týkající se finanční stránky mikroregionu.

Tabulka 4 Příjmy a výdaje mikroregionu Hornácko

Příjmy	2017	2018	2019	2020
1. daňové	0,00 Kč	0,00 Kč	0,00 Kč	0,00 Kč
2. nedaňové	1 690 000,00 Kč	2 015 600,00 Kč	607 000,00 Kč	0,00 Kč
3. kapitálove	0,00 Kč	0,00 Kč	0,00 Kč	0,00 Kč
4. přijaté transfery	90 000,00 Kč	90 000,00 Kč	90 000,00 Kč	90 000,00 Kč
Příjmy celkem	1 780 000,00 Kč	2 105 600,00 Kč	697 000,00 Kč	90 000,00 Kč
Výdaje				
1. běžné výdaje	2 106 000,00 Kč	1 952 000,00 Kč	850 000,00 Kč	550 000,00 Kč
2. kapitálové výdaje	0,00 Kč	0,00 Kč	0,00 Kč	0,00 Kč
3. plánované investice	1 000 000,00 Kč	900 000,00 Kč	0,00 Kč	0,00 Kč
Výdaje celkem	2 106 000,00 Kč	1 952 000,00 Kč	850 000,00 Kč	550 000,00 Kč
Rozdíl příjmů a výdajů	- 326 000,00 Kč	153 600,00 Kč	- 153 000,00 Kč	- 460 000,00 Kč

Nejaktuálnější dostupný dokument týkající se hospodaření mikroregionu Hornácko je rozpočtový výhled na období 2017 – 2020. Ten popisuje jednotlivé příjmy a výdaje pro různé roky. Mikroregion Hornácko nemá žádné daňové příjmy. U nedaňových příjmů už je to jinak, kdy v roce 2017 činily tyto příjmy 1 690 000 Kč, v roce 2018 příjmy ve výši 2 015 600 Kč a v roce 2019 příjmy ve výši 607 000 Kč. V roce 2020 však žádné nedaňové příjmy nebyly. Stejně jako u daňových příjmů mikroregion Hornácko nedisponuje žádnými kapitálovými příjmy. Přijaté transfery jsou potom konzistentní ve všech letech a to ve výši 90 000 Kč. Celkové příjmy jsou poté následující, rok 2017 – 1 780 000 Kč, rok 2018 – 2 105 600 Kč, rok 2019 – 697 000 Kč, rok 2020 – 90 000 Kč.

Výdaje mikroregionu Hornácko se dělí na běžné, kapitálové a plánované investice. V roce 2017 činily běžné výdaje 2 106 000 Kč, v roce 2018 poté 1 952 000 Kč. V roce 2019 tyto výdaje činily 850 000 Kč, v roce 2020 550 000 Kč. Kapitálové výdaje nebyly v daných letech žádné. V roce 2017 byla plánovaná investice ve výši 1 milionu Kč, v roce 2018 poté investice ve výši 900 000 Kč.

Po analýze příjmů a výdajů jsme schopni určit jejich rozdíl – ten byl v roce 2017 – 326 000 Kč, v roce 2018 poté 153 600 Kč, v roce 2019 činil – 153 000 Kč a v roce 2020 tento rozdíl činil – 460 000 Kč.

Z dostupných nejsou zřejmé konkrétní částky dílčích příjmů a výdajů. Nebylo například možné dohledat, o jaké se jedná investice či o jaké běžné výdaje šlo. Není také možné dohledat, jakým způsobem jednotlivé obce financují společné aktivity v rámci DSO Hornácko.

Tabulka 5 Členské příspěvky obcí mikroregionu Hornácko, vlastní zpracování dle údajů poskytnutých na zasedání DSO Hornácko

Název obec	Počet obyvatel k 1.1.2021	Podíl v %	Příspěvek 25 Kč na obyvatele na rok 2021
Velká nad Veličkou	2810	32,16	70 250,00 Kč
Malá Vrbka	156	1,79	3 900,00 Kč
Lipov	1469	16,81	36 725,00 Kč
Louka	937	10,72	23 425,00 Kč
Javorník	697	7,98	17 425,00 Kč
Hrubá Vrbka	577	6,6	14 425,00 Kč
Kuželov	408	4,67	10 200,00 Kč
Nová Lhota	639	7,31	15 975,00 Kč
Suchov	491	5,62	12 275,00 Kč
Tasov	553	6,33	13 825,00 Kč

DSO Hornácko dále hospodaří s členskými příspěvky jednotlivých obcí. V roce 2021 je výše tohoto příspěvku 25 Kč na jednoho obyvatele obce. Největší členský příspěvek tedy poskytuje obec Velká nad Veličkou, která má 32,16 % zastoupení, na které připadá částka 70 250 Kč. Druhý největší příspěvek pro DSO je od obce Lipov, jejíž zastoupení je 16,81 %, na které připadá částka 36 725 Kč. Třetí největší obec, Louka, přispívá se svým zastoupením 10,72 % částku 23 425 Kč. Tyto 3 obce dohromady tvoří nadpoloviční většinu přispěvatelů, s většinovým zastoupením 59,69 % tyto obce přispívají 130 400 Kč. Obec Hrubá Vrbka má zastoupení 6,6 %, přispívá 14 425 Kč. Zastoupení obce Kuželov je 4,67 %, příspěvek tedy činí 10 200 Kč. Obec Nová Lhota má zastoupení 7,31 %, příspěvek činí 15 975 Kč. Zastoupení obce Tasov je 6,33 %, příspěvek této obce činí 13 825 Kč. Obec Javorník má zastoupení 7,98 %, přispívá 17 425 Kč. Zastoupení obce Suchov je 5,62 %, příspěvek činí 12 275 Kč a nejmenší obec Malá Vrbka má zastoupení 1,79 %, přispívá tedy částkou 3 900 Kč.

Po sečtení příspěvků jednotlivých členských obcí DSO Hornácko tak tyto příspěvky činí v celkovém úhrnu 218 245 Kč pro letošní rok, tedy rok 2021.

6 ANALÝZA SPOLUPRÁCE ČLENSKÝCH OBCÍ MIKROREGIONU HORŇÁCKO

Pro analýzu spolupráce členských obcí Hornácka je nutné stanovit si indikátory, na základě kterých následně můžeme tuto meziobecní spolupráci analyzovat. Každou obec analyzujeme na základě těchto indikátorů individuálně, jedině tak totiž získáme potřebné informace vedoucí k analýze spolupráce. V oddílu vyhodnocení sledovaného ukazatele jsou tyto indikátory popsány, rovněž je vysvětlen důvod jejich výběru pro tuto analýzu. Indikátory jsou vyhodnoceny na základě kritérií, které budou taktéž popsány.

Tabulka 6 Vybrané sledované indikátory část první, dle veřejně dostupných dat na webových stránkách obcí

Obec	Program rozvoje obce	Aktuálnost programu rozvoje obce	Stanovená vize	Časový harmonogram projektů
Kuželov	Ano	Aktuální pro období 2019 - 2024	Dlouhodobá	Ano, u některých
Nová Lhota	Ano	Aktuální pro období 2019 - 2024	Dlouhodobá	Ano, u některých
Javorník	Ano	Aktuální pro období 2019 - 2024	Dlouhodobá	Ano, u některých
Malá Vrbka	Ano	Aktuální pro období 2019 - 2024	Dlouhodobá	Ano, u některých
Suchov	Ano	Aktuální pro období 2019 - 2024	Dlouhodobá	Ano, u některých
Tasov	Ano	Aktuální pro období 2019 - 2024	Dlouhodobá	Není zřejmé
Louka	Nepublikován	Není zřejmé	Není zřejmé	Není zřejmé
Lipov	Nepublikován	Není zřejmé	Není zřejmé	Není zřejmé
Velká n. Vel.	Nepublikován	Není zřejmé	Není zřejmé	Není zřejmé
Hrubá Vrbka	Nepublikován	Není zřejmé	Není zřejmé	Není zřejmé

Tabulka 7 Vybrané sledované indikátory část druhá, dle veřejně dostupných dat na webových stránkách obcí

Obec	Kalendář událostí	Spolupráce s obcemi mimo mikroregion Hornácko
Velká nad Veličkou	Na webových stránkách obce	Není zřejmé
Malá Vrbka	Ne	Ano
Louka	Na webových stránkách obce	Ano
Lipov	Na webových stránkách obce	Ano
Javorník	Ne	Není zřejmé
Hrubá Vrbka	Na webových stránkách obce	Ano
Kuželov	Na webových stránkách obce	Není zřejmé
Nová Lhota	Na webových stránkách obce	Ano
Suchov	Na webových stránkách obce	Ano
Tasov	Na webových stránkách obce	Ano

Vyhodnocení sledovaného ukazatele: Program rozvoje obce

Program rozvoje obce je jejím stěžejním dokumentem strategického plánování. Jeho obsahem jsou detailní analýzy všech aspektů obce. Skládá se z analytické a návrhové části. V analytické části najdeme detailní charakteristiku obce, do níž spadá charakteristika území, obyvatelstva, hospodářství, infrastruktury, vybavenosti, životního prostředí a správy obce. Z této analytické části vychází východiska pro část návrhovou, které obsahují klíčové

podněty ze šetření názorů obyvatel a SWOT analýzu a další východiska. Z těchto východisek následně vychází návrhová část, která má za úkol představit různá opatření a aktivity.

Kritéria vyhodnocení ukazatele: **ano** – program je vyhotoven a je veřejně dostupný, **nepublikován** – program není veřejně přístupný

Vyhodnocení sledovaného ukazatele: Aktuálnost programu rozvoje obce

Tento sledovaný ukazatel je přímo odvozen od ukazatele prvního, udává, zda je program rozvoje dané obce aktuální. Ne vždy je totiž program rozvoje obce aktuální. Obec takovýto program může mít buď zastaralý nebo je momentálně rozpracováván, nemusí být také veřejný, v takovém případě aktuálnost není zřejmá. Z tohoto důvodu je tento ukazatel sledován a vyhodnocován.

Kritéria vyhodnocení ukazatele: **aktuální, neaktuální, není zřejmé** – vyplývá z nedostupnosti programu rozvoje obce

Vyhodnocení sledovaného ukazatele: Stanovená vize

Ukazatelem stanovená vize se zabýváme z toho důvodu, aby se jednotlivé obce mohly mezi sebou sladit v rámci dlouhodobého plánování. Z tohoto důvodu je podstatné sledovat tento ukazatel. Vize mohou obce mít krátkodobé, střednědobé či dlouhodobé. Na jejich základě pak mají možnost si v plnění těchto vizí asistovat, předávat si různé poznatky, zkušenosti či doporučení.

Kritéria vyhodnocení ukazatele: **dlouhodobá, střednědobá, krátkodobá, není zřejmé** – vyplývá z nedostupnosti programu rozvoje obce

Vyhodnocení sledovaného ukazatele: Časový harmonogram projektů rozvoje obce

Ukazatel harmonogram projektů rozvoje obce je sledován pro lepší koordinaci spolupráce mezi obcemi. Analyzujeme, zda obce disponují časovými harmonogramy svých dílčích projektů, aby měly obce mezi sebou větší přehled, dostatečné informace o budoucím plánování a mohly na projektech spolupracovat.

Kritéria vyhodnocení ukazatele: **ano, ano, u některých** – některé dílčí projekty mají časový harmonogram stanoven, **ne, není zřejmé** – vyplývá z nedostupnosti programu rozvoje obce

Vyhodnocení sledovaného ukazatele: Kalendář událostí

Tento ukazatel sledujeme z důvodu informovanosti mezi obcemi. Prostřednictvím kalendáře událostí, zprostředkovaného například webovými stránkami obce mají členské obce přehled

o svých událostech mezi sebou, z čehož vyplývá potenciál ohledně spolupráce obcí na obecních událostech jak jednotlivých, tak i společných.

Kritéria vyhodnocení ukazatele: ano, ne

Vyhodnocení sledovaného ukazatele: Spolupráce s obcemi mimo mikroregion Hornácko

Tento ukazatel je vyhodnocován z toho důvodu, že nám přiblíží vztah jednotlivých obcí ke spolupráci jako takové. Pokud obce spolupracují s více subjekty mimo členské obce mikroregionu Hornácko, je silný předpoklad, že mají ke spolupráci kladný vztah a jsou otevřené mnohým aktivitám týkajících se meziobecní spolupráce.

Kritéria vyhodnocení ukazatele: ano, není zřejmé – z veřejně dostupných informací nelze zjistit

6.1 Analýza zvolených indikátorů jednotlivých obcí

Kuželov

Vize obce Kuželov je být do roku 2035 obcí s příjemným prostředím pro obyvatele, návštěvníky i chalupáře. Tato dlouhodobá vize bude naplněna realizací střednědobých programů rozvoje obce. První programový cíl je podpora aktivity obyvatel se zájmem o rozvoj obce, tradice a spolkovou činnost, přičemž stěžejním indikátorem tohoto PC je počet kulturních a sportovních akcí za rok a počet setkání obyvatel k rozvoji obce. Druhý PC je zlepšování stavu sítí technické a dopravní infrastruktury. Hlavním indikátorem tohoto PC je počet km rekonstruovaných místních komunikací a počet km nově vybudovaných cyklostezek a polních cest. Poslední PC je zlepšování vzhledu obce a okolní krajiny, indikátorem tohoto PC je počet zasazených stromů.

Nová Lhota

Dlouhodobou vizí obce Nová Lhota je navýšení obyvatelstva prostřednictvím nové výstavby, podpora spolupráce obce a místních podnikatelů, udržení mateřské a základní školy, budou dobudovány cyklostezky, přičemž dojde ke zlepšení spojení s okolními obcemi a bude vybudován vodovod. Střednědobé PC k naplnění těchto vizí jsou zvýšení obyvatel obce s indikátory počet obyvatel a počet dokončených bytů, zvýšení počtu pracovních míst v obci s indikátory počet pracovních míst a počet a podíl nezaměstnaných a zlepšení stavu

krajiny s indikátory počet vysazených stromů a výměra vodních ploch. Nová Lhota se účastní programu Krásy bez hranic, kde obce spolupracují formou propagace zajímavých míst ve Zlínském, Jihomoravském, Trnavském a Trenčínském kraji.

Javorník

Dlouhodobou vizí obce Javorník je stabilizace počtu obyvatel, kteří se budou aktivně zapojovat do života obce, v obci nebo blízkém okolí bude dostupná základní vybavenost pro všechny generace, intravilán a extravilán obce bude obsahovat dobře udržitelnou zeleň, obec bude příjemným místem pro život. Střednědobé PC jsou zlepšování vzhledu a vybavenosti obce, dobudování technické infrastruktury s indikátorem vybudovaná kanalizace, napojení na vodovod, dobudování a rekonstrukce dopravní infrastruktury s indikátorem počet km rekonstruovaných místních komunikací a udržení bohaté spolkové a volnočasové aktivity s indikátorem počet kulturních akcí za rok.

Malá Vrbka

Dlouhodobá vize obce Malá Vrbka je, že bude obec Malá Vrbka rozrůstající se a bezpečná obec s kvalitní dopravní infrastrukturou. Její rozvoj se bude zaměřovat především na vytvoření dostupného místa pro bydlení, aktivity pro děti a mládež. Obec těží z jedinečného přírodního prostředí, úřad komunikuje s obyvateli pravidelně. Střednědobé PC jsou zvýšení obyvatel počtu obyvatel a index stáří. Dalšími PC jsou zvýšení parkovacích míst v obci a zlepšení komunikace mezi úřadem obce a obyvateli, kde jsou indikátory počet veřejných besed a počet anket mezi obyvateli. Obec je členem dobrovolného, nevládního, neziskového spolku Tradice Bílých Karpat, z.s., který má za cíl udržovat a zachovávat tradice a zvyky v oblasti na pomezí mezi Moravou a Slovenskem. Snaží se především rozvíjet ovocnářství v Bílých Karpatech.

Suchov

Dlouhodobou vizí obce Suchov je zvýšení počtu obyvatel prostřednictvím výstavby a snížení neobydlených domů. Místní spolky budou aktivně rozvíjet svou činnost a spolupracovat mezi sebou na rozvoji společenského života v obci. Dojde k vybudování cyklostezek usnadňujících spojení v rámci obce i s dalšími obcemi. Na území obce budou vybudovány vodní plochy a více vody se v krajině zadrží. Vize bude opět naplněna střednědobými PC, které jsou zvýšení počtu obyvatel obce, kde indikátory jsou počet obyvatel obce a počet dokončených bytů a dobudování infrastruktury obce. Není však stanoven konkrétní časový harmonogram naplnění těchto PC. Obec je členem spolku Tradice Bílých Karpat, z.s.

Tasov

Tasov bude do roku 2035 přirozeně se rozrůstající a bezpečnou obcí s kvalitní dopravní infrastrukturou i dopravní obslužností. Její rozvoj se bude soustředit především na oblasti dostupného bydlení, aktivity pro děti a mládež a bohatý kulturní a společenský život. Dostupné stavební pozemky zajistí možnost výstavby rodinných domů i pro nově příchozí obyvatele. Tímto způsobem bude zajištěn rozvoj obce a zejména přibudou mladí a vzdělanější obyvatelé, kteří tak budou působit proti demografickému stárnutí. Okolí obce bude využito pro rozvoj turistického ruchu. Střednědobé PC pro dosažení dlouhodobé vize obce jsou zvýšení počtu obyvatel obce s indikátorem počet obyvatel obce a počet dokončených bytů, dobudování a rekonstrukce dopravní infrastruktury s indikátory délka vybudovaných cyklostezek a délka rekonstruovaných místních komunikací a rekonstrukce veřejné vybavenosti v obci s indikátorem počet rekonstruovaných budov, objektů.

Tasov je kromě DSO Hornácko také členem DSO Strážnicko, nachází se na pomezí těchto dvou mikroregionů.

6.2 Zhodnocení

Zjišťujeme, že obce mají své programy rozvoje vytvořené stejným vyhotovovatelem, jsou tedy strukturou naprosto identické, liší se obsahem těchto programů. Jak zjišťujeme z tabulky č. 6, obce Velká nad Veličkou, Lipov, Louka a Hrubá Vrbka nemají tento program rozvoje veřejně dostupný, při návštěvě webových stránek vyhotovovatele však zjišťujeme, že jsou tyto obce zaregistrované v této aplikaci tvorby programů rozvoje obce. Tyto programy rozvoje jsou určeny na období 2019–2024, jsou tím pádem aktuální. Z dostupných rozvojových programů obce zjišťujeme, že obce mají za cíl zvýšení počtu obyvatel. Jak je zřejmé z demografické analýzy, obce se potýkají se sestupným trendem počtu obyvatel, jejich společnou dlouhodobou vizí je tak tento trend zvrátit. Dalším společným cílem, vedle komplexního rozvoje obce, je zkvalitnění cyklostezek a dopravní infrastruktury celkově za cílem zvýšení cestovního ruchu. Mikroregion Hornácko je svou přírodou a tradicemi ideální oblastí pro návštěvu turistů jak z různých koutů České republiky, tak i Slovenské republiky, neboť s ní Hornácko sousedí. Z rozvojových programů se dozvídáme, že si tuto skutečnost obce plně uvědomují a na tuto problematiku cílí. Programy ve většině případů nemají přesně určen časový harmonogram dílčích projektů jejich programu rozvoje, je stanovena pouze dlouhodobá vize do roku 2035, chybí však konkrétní časové rámce. Stejně tak ve velké většině dílčích projektů u všech obcí chybí údaj náklady.

Kalendář událostí je v případě všech obcí s výjimkou obcí Javorník a Malá Vrbka dostupné na jejich obecních webových stránkách. Obce tak tímto způsobem mohou čerpat mnohé informace o aktivitách ostatních obcí, z čehož vzniká potenciál pro další meziobecní spolupráci.

Dalším ukazatelem je spolupráce s obcemi mimo mikroregion Hornácko. Všechny členské obce mikroregionu Hornácko spolupracují také mimo tento mikroregion, zejména s MAS Hornácko – Ostrožsko. Kromě v podkapitolách již zmíněných spoluprací jednotlivých obcí se zde objevuje například spolupráce mezi obcí Lipov a Louka. Tyto obce společně tvoří Svazek obcí Lipov, Louka – ČOV a kanalizace, jejímž předmětem, jak z názvu vyplývá, je společné vodohospodářství. Na základě těchto zjištění tedy můžeme říci, že obce jsou spolupracím otevřeny a staví se k nim pozitivně.

7 POLOSTRUKTUROVANÝ ROZHOVOR

Cílem tohoto rozhovoru bylo zjistit relevantní kvalitativní informace týkající se spolupráce členských obcí mikroregionu Hornácko. Autor bakalářské práce oslovil předsedu DSO Hornácko jako nejvhodnější osobu k této problematice, jelikož je předsedou již dlouhou dobu a má k ní nejvíce informací. Na základě oslovení bylo domluveno osobní setkání, při kterém tento polostrukturovaný rozhovor proběhl. Otázky položené v tomto rozhovoru byly vytvořeny na základě zjištěných analýz, na základě aktuálních dokumentů obcí týkajících se strategického plánování a na základě minulých dokumentů strategického plánování mikroregionu Hornácko. Jedná se o otázky, které zohledňují aktuální stav mikroregionu Hornácko.

Polostrukturovaný rozhovor s předsedou DSO Hornácko je rozdělen do 4 oblastí. Respondent měl možnost se vyjádřit také mimo položené otázky. Autor práce se poté doptával na dotazy, které vyplynuly z poskytnutých informací v průběhu rozhovoru.

První oblast otázek se zaměřuje na obecné poznatky ohledně spolupráce členských obcí, kde se řeší vnímání momentální spolupráce a predikce do budoucna.

Druhá oblast otázek se zaměřuje na programy rozvoje jednotlivých obcí mikroregionu a DSO jako takového.

Třetí oblast otázek zjišťuje koordinaci v oblasti spolupráce.

Čtvrtá a závěrečná oblast pak byla SWOT analýza, kde ovšem respondent popsal pouze silné a slabé stránky, k příležitostem a hrozbám se nevyjádřil.

První okruh otázek – obecné chápání spolupráce

1. Jak vnímáte aktuální spolupráci členských obcí mikroregionu Hornácko?

Dle respondenta tato spolupráce funguje od samotného vzniku DSO Hornácko na dobré úrovni, starostové jednotlivých obcí se od té doby scházejí víceméně pravidelně. Respondent dále uvedl, že v nedávné době došlo k obměně starostů, 7 z 10 obcí má v posledních dvou až tří letech nové starosty. Předchozí starostové měli v rámci DSO Hornácko rozpracované různé projekty, které se s nástupem starostů nových podařilo úspěšně dokončit, proto hodnotím spolupráci kladně. Jako jednatel DSO Hornácko si však všímá jednoho problému a tím je jakési stmelení obcí v rámci Hornácka. Starostové obcí stále sledují, zda projekty řešené v rámci DSO Hornácko

mají z finančního hlediska smysl, je totiž potřeba si tyto záležitosti obhájit před jednotlivými zastupitelstvy obcí.

2. Vnímáte posun spolupráce ve vztahu dlouhodobého vývoje?

Respondent za dobu svého jednateleství jako předseda DSO Hornácko posun jednoznačně vnímá. Jako příklad uvádí Centrum společných služeb DSO Hornácko, který fungoval od července roku 2016 do června roku 2019. Na základě požadavků obcí zprostředkovával služby v oblasti veřejné správy, jako je dotační poradenství, projektové řízení, právní poradenství, realizace veřejných zakázek malého rozsahu či marketing v oblasti cestovního ruchu. V oblasti dotačního poradenství využily obce služby celkem 102x. Když rozdělíme žádosti o dotaci dle zdroje, o dotace z Jihomoravského kraje a národní dotace SMS žádaly obce za rok 36x. Obvyklá cena za jednotku zpracování dotace odbornou firmou stojí 5000 Kč. Náklady celkem tak činí 180 000 Kč. Dotace z různých Ministerstev ČR žádaly obce ročně 37x. Cena za jednotku zpracování je 15 000 Kč, celkem tedy 555 000 Kč. Dotace z IROP a SZIF obce žádaly 19x. Cena za jednotku zpracování je také 15 000 Kč, celkem 285 000 Kč. Z FMP obce žádaly o dotaci 4x, cena za jednotku také 15 000 Kč, celkem 60 000 Kč. Z fondů EU obce žádaly celkem 6x, cena za jednotku zpracování dotace odbornou firmou je 50 000 Kč, celkem 300 000 Kč.

Celkem se tedy dostáváme ke zmiňovaným 102 podaným žádostem za rok, kde se Centru společných služeb podařilo ušetřit za zpracování dotačních žádostí celkem 1 380 000 Kč. Vnímá v tomto směru tedy posun spolupráce velice pozitivně.

3. Jaká je Vaše predikce vývoje spolupráce členských obcí mikroregionu Hornácko, jaký je této spolupráce?

Dle respondenta je predikci do budoucna těžké určit. Uvádí, že starostové totiž k jednotlivým projektům přistupují spíše utilitárně, jejich pohled je takový, že hledají, co tyto projekty přinesou pro konkrétní obec, o kterou se jedná. Musí totiž projekty obhajovat před svými zastupitelstvy, jedná se tedy o logický přístup, domnívám se ale, že je důležité tento trend změnit tím, že budou starostové více držet při sobě a jednotlivá zastupitelstva obcí budou mít větší pocit sounáležitosti s mikroregionem Hornácko, zatímco se všichni budou s nadhledem snažit posunout mikroregion Hornáckou spoluprací na lepší úroveň.

Na Ministerstvu vnitra je trendem poukazovat na velkou rozdrobenost obcí I. typu, bylo by pro obce mikroregionu Horňácko ideální v tomto kontextu sjednotit některé služby uvnitř mikroregionu.

V nejobecnější rovině je však takováto predikce velmi obtížná, lze jen s velkou nejistotou říct, jak se bude samospráva vyvíjet v průběhu příštích desítek let.

Druhý okruh otázek – strategické plánování

1. DSO má na svých webových stránkách dostupnou Rozvojovou studii pro období 2014–2020, aktuální však chybí. Je v plánu tvorba tohoto dokumentu?

Respondent uvádí, že úlohu tohoto dokumentu tvoří Programy rozvoje jednotlivých obcí mikroregionu Horňácko. Na webových stránkách mikroregionu Horňácko je také dostupný Plán společných aktivit mikroregionu Horňácko 2018+. Všechny tyto dokumenty mají společného vyhotovovatele, je jím společnost GaREP, spol. s.r.o. Tyto dokumenty mají jednotnou strukturu, která se dělí na 2 části, analytickou a návrhovou.

2. Bylo programy rozvoje obce vytvořeny v rámci spolupráce DSO Horňácko nebo s touto iniciativou přišly obce samostatně?

S touto iniciativou přišlo DSO Horňácko.

3. Nepředstavuje identické zpracování programů rozvoje obcí potenciální problém, např. v přehlednosti dokumentů?

Respondent se domnívá, že tato koordinovanost je jenom ku prospěchu. Programy jsou dělány jednou šablonou, jsou však vyhotovovány profesionály daného oboru. Tato společná tvorba dokumentů předchází nedorozuměním mezi obcemi. Jako příklad uvádí problematiku koupaliště. V obci Lipov se koupaliště nachází, pokud by měla některá z dalších obcí v programu rozvoje výstavbu koupaliště a začala tento projekt realizovat, bylo by to pro všechny z ekonomického hlediska nesmyslné. Z tohoto důvodu je dle respondenta takováto společná tvorba dokumentů výhodná.

4. Po předchozí analýze programů rozvoje obcí jsem zjistil, že převažují chybějící informace týkající se časového harmonogramu projektových

záměrů a také náklady týkající se těchto projektových záměrů. Nespátřujete v tomto problém?

Respondent tvrdí, že tyto časové harmonogramy a s tím spojené náklady není možné určit, není to ani směrodatným údajem, časové harmonogramy a náklady by byly pouze indikativními údaji. Směrodatným údajem těchto projektových záměrů jsou dotační a finanční podmínky, podle kterých je až následně potom možné s přesností určit časový harmonogram a s ním spojené náklady.

Třetí okruh otázek – koordinace spolupráce členských obcí DSO Horňácko

1. Kdo zajišťuje koordinaci spolupráce DSO Horňácko ? Daří se spolupráci koordinovat?

Dle respondenta tuto koordinaci zajišťují starostové společně. Domnívá se, že se spolupráci koordinovat daří, stále je zde však problém onoho již zmíněného utilitárního pojetí, v této návaznosti někdy koordinace spolupráce není úplně možná.

2. Setkávají se členské obce v dostatečné míře?

Pro respondenta je zde otázkou, co je to dostatečná míra. Uvádí, že kdyby se scházeli častěji, mohlo by docházet k situacím, kdy by vyvstávala otázka, proč se vůbec scházíme? Schůze tudíž probíhají dle potřeby, například z důvodu schválení rozpočtu či nějaké smlouvy o dílo. Pokud jde o menší projekty, jako například výsadba stromů na území pěti obcí, není potřeba se scházet v rámci DSO, tyto činnosti zvládnou koordinovat jednotliví starostové, případně s jejich účetními, sami. Zpravidla proto stačí scházet se 4 – 5x do roka.

3. Jak hodnotíte komunikaci mezi členskými obcemi? Nemají případně problémy mezi sdělováním informací?

Respondent uvádí, že v této oblasti se nějaké problémy objevily či objevují, nejde však o nic závažného, jsou to spíše problémy očekávaného rázu, žádné výrazné problémy zatím nebylo potřeba řešit. Při minulém setkání se řešilo přerozdělování 1 500 000 Kč z dotace mezi obce, kdy se prostředky alokovaly podle velikosti obce. Starosta jedné z menších obcí nakonec zvolil stanovisko, že za takový počet finančních prostředků pro něj nemá smysl řešit složité administrativní procesy. Zbylí starostové mu poté pomohli s rekonstrukcí

kulturního domu. Můžu tedy s jistotou říci, že menší problémy se sdělováním informací jsou v kontextu této uvedené solidarity zanedbatelné. Komunikace zde tudíž dle respondenta funguje nadstandardně dobře.

Čtvrtý okruh otázek – SWOT analýza

1. Co Vás momentálně napadá jako silné a slabé stránky spolupráce mezi obcemi, případně příležitosti a hrozby této spolupráce?

Na základě odpovědí respondenta jsou vyhotoveny následující silné a slabé stránky.

Silné stránky: malá vzdálenost mezi obcemi, starostové se znají osobně, dlouhodobé setkávání, dobrá atmosféra mezi starosty

Slabé stránky: utilitárnost starostů a zastupitelstev, nedostatečný pocit sounáležitosti

Z konverzace mimo položené otázky vyplynulo, že předseda DSO Hornácko spatřuje problém v nedostatečném pořádání společenských akcí v rámci mikroregionu. Domnívá se, že by obce měly projevit větší iniciativu při organizování společných akcí kulturního či sportovního typu.

8 NÁVRHY VEDOUcí KE ZKVALITNĚNÍ SPOLUPRÁCE MEZI OBCEMI MIKROREGIONU HORŇÁCKO

Tato kapitola, jak je dle názvu zřejmé se zaměřuje na návrhy vedoucí ke zkvalitnění spolupráce. Tyto návrhy jsou zpracovány na základě předchozí analýzy mikroregionu Hornácko. Pomocí demografické analýzy, analýzy hospodaření mikroregionu Hornácko, charakteristiky jednotlivých obcí mikroregionu, analýzy jejich spolupráce na základě vybraných ukazatelů a v neposlední řadě pomocí polostrukturovaného rozhovoru s předsedou DSO Hornácko nyní na základě těchto informací stanovujeme návrhy, u kterých je předpoklad prohloubení meziobecní spolupráce. Návrhy rovněž disponují odhadem finanční náročnosti, které vychází z analýzy jednotlivých rozpočtů obcí. Z toho důvodu tyto obecní rozpočty popisujeme.

Dle nejaktuálnějších dat Ministerstva financí disponují obce s následujícími finančními prostředky: Velká nad Veličkou má k dispozici 3 280 369 Kč, Lipov 1 098 831 Kč, Louka 1 086 681 Kč, Kuželov 878 827 Kč, Hrubá Vrbka 710 532 Kč, Malá Vrbka 179 704 Kč, Javorník 876 003 Kč, Nová Lhota 620 023 Kč, Tasov 232 216 Kč a Suchov -3 649 594 Kč.

Kromě obce Suchov, která má schodek v rozpočtu – 3 649 594 Kč mohou ostatní obce nakládat při uskutečňování těchto metodických doporučení s těmito finančními prostředky.

Pokud se objeví patřičná výzva pojící se k těmto návrhům, může mikroregion Hornácko požádat o dotaci z Integrovaného regionálního operačního programu. Zpracování této žádosti odbornou firmou se poté pohybuje okolo 50 000 Kč.

A) Zřízení stálého koordinačního centra pro spolupráci mezi obcemi mikroregionu Hornácko

Aktuální stav:

V současné době v rámci mikroregionu Hornácko není pověřena konkrétní osoba, která by zaujímala pozici koordinátora spolupráce mezi členskými obcemi mikroregionu Hornácko. Tuto pozici aktuálně zastává předseda DSO, což ale není jeho primární činností, jelikož je to zároveň starosta jedné z obcí mikroregionu Hornácko.

Charakteristika návrhu:

Jedná se o centrum, které by bylo zřízeno trvale, s trvalým sídlem. Jako sídlo autor práce doporučuje obec Velká nad Veličkou, jakožto největší obec mikroregionu Hornácko. Jako prostor pro toto sídlo autor doporučuje místnost v kulturním domě, která je momentálně bez

stálého využití, náklady spojené s tímto sídlem budou tím pádem minimální. Úkolem tohoto centra je koordinovat obce prostřednictvím komunikace s každou z nich. Zaměstnanec koordinačního centra komunikuje se starosty jednotlivých obcí, kteří mu poskytují informace o chodu obce, o obecních aktivitách a plánech. Zaměstnanec následně zpracuje dokument, ve kterém tyto informace jednotlivých obcí shromáždí, ty jsou následně rozeslány starostům jednotlivých obcí. Klíčová je také komunikace se zastupitelstvy obcí, kterým budou tyto informace a dokumenty rovněž zasílány. Toto informování slouží ke zlepšení koordinace mezi spoluprací členských obcí, které si na základě těchto informací mají možnost ve svých plánech atd. navzájem asistovat, předávat si poznatky nebo nabídnout jinou formu asistence dle jejich uvážení. Jako příklad uvádíme například výpomoc při kulturní či sportovní akci, na kterou obce dle potřeby vyčlení své obecní zaměstnance jako asistenci při organizaci takové akce.

Z veřejně dostupných informací nebylo pro potřeby finančního odhadu nalezeno podobné pracovní místo. Jako náklad na zaměstnance můžeme tedy uvést průměrnou měsíční mzdu, která činí dle nejaktuálnějších dat ČSÚ 35 285 Kč. Mzdu tohoto zaměstnance hradí jednotlivé obce ze svých rozpočtů.

Zdůvodnění potřeby návrhu:

Z provedené analýzy a polostrukturovaného rozhovoru je zřejmé, že jisté problémy v koordinaci spolupráce se mezi obcemi vyskytují, především poté mezi zastupitelstvy jednotlivých obcí. Zřízení tohoto centra tak pomůže tyto komplikace vyřešit a celkově zkvalitní spolupráci a informovanost mezi členskými obcemi mikroregionu Hornácko.

B) Vytvoření programu rozvoje mikroregionu Hornácko

Jako další návrh uvádíme vytvoření programu rozvoje mikroregionu Hornácko.

Aktuální stav:

Chybí jednotný program rozvoje mikroregionu Hornácko. Tento dokument strategického plánování měl mikroregion Hornácko vypracován pro období 2014-2020 a předtím byl zhotoven v roce 2007, již tím pádem nejsou tyto dokumenty aktuální.

Charakteristika návrhu:

Prostřednictvím analýzy mikroregionu Hornácko zjišťujeme, že členské obce mají vytvořen program rozvoje obce na období 2019-2024. V polostrukturovaném rozhovoru se od předsedy dozvídáme, že vidí jednotné vypracování těchto programů rozvoje pozitivně a

jednotlivé programy rozvoje členských obcí slouží jako program rozvoje mikroregionu Hornácko jako celku. Mikroregion má dále vytvořen Plán společných aktivit 2018+, tento dokument však obsahuje již zastaralá a neaktuální data. Autor se ovšem domnívá, že tyto jednotlivé programy rozvoje nedokáží plnit funkci programu rozvoje mikroregionu jako celku pro jejich různorodost a zaměření pouze na jednu konkrétní obec. Obce Velká nad Veličkou, Lipov, Louka a Hrubá Vrbka navíc tyto programy rozvoje obce nemají veřejně dostupné, není tím pádem možné si z těchto jednotlivých programů seskládat jeden celek. Z těchto důvodů by tedy bylo potřebné vytvořit program rozvoje mikroregionu Hornácko. Iniciátorem vytvoření tohoto programu budou všechny obce mikroregionu Hornácko, které s pomocí koordinačního centra zmíněného v prvním doporučení nechají tento dokument vytvořit společností, která tvořila programy rozvoje pro jednotlivé členské obce mikroregionu. Tento program rozvoje poté bude veřejný pro veřejnost v koordinačním centru. Program rozvoje mikroregionu Hornácko bude stěžejním dokumentem strategického řízení mikroregionu. Bude obsahovat, obdobně jako programy jednotlivých členských obcí, část analytickou a návrhovou. Analytická část obsahuje charakteristiku mikroregionu, demografickou analýzu, finanční analýzu, charakteristiku infrastruktury, vybavenosti a životního prostředí mikroregionu a SWOT analýzu mikroregionu, návrhová část poté obsahuje dlouhodobou vizi mikroregionu, opatření a aktivity mikroregionu.

Náklady na vypracování tohoto programu rozvoje uvádíme orientační dle veřejně dostupných informací z registru smluv, kde cena za vypracování tohoto programu rozvoje pro mikroregion stojí 310 000 Kč. Cena vyhotovení se však bude odvíjet od požadavků mikroregionu Hornácko.

Zdůvodnění potřeby návrhu:

Jedná se o stěžejní, nejdůležitější dokument mikroregionu. Strategické plánování je pro mikroregion klíčovým aspektem, z toho důvodu je nutné tento strategický plán vypracovat pro mikroregion jako takový.

C) Organizování společenských akcí

Dalším doporučením je organizování společných akcí.

Aktuální stav:

Aktuální stav společných společenských akcí mikroregionu Hornácko je nedostatečný, společenské akce, které organizuje mikroregion Hornácko jako celek jsou folklorního typu, nejsou však časté a ostatní typ akcí, např. sportovní chybí. Kvůli absenci těchto

společenských akcí proto autor bakalářské práce navrhuje mikroregionu Hornácko pořádání a organizování více takových akcí.

Charakteristika návrhu:

Členské obce mikroregionu Hornácko značně posílí spolupráci a sounáležitost častějším organizováním společenských akcí různého typu. Může se jednat o sportovní utkání mezi obcemi, sportovní spolky v rámci mikroregionu jak pro mládež, tak pro dospělé občany, promítání filmů v jednotlivých obcích, organizování zájezdů pro obyvatele mikroregionu Hornácko, besedy, hudební koncerty a mnoho dalších. Mikroregion Hornácko tímto způsobem značně posílí spolupráci a sounáležitost mezi členskými obcemi. Také tímto častějším organizováním akcí dojde k větší aktivitě obyvatel mikroregionu Hornácko, hlavně je však potenciál pro motivaci turistů k návštěvě mikroregionu Hornácko a mohlo by tím pádem také časem dojít k nárůstu počtu obyvatel mikroregionu Hornácko, který v současné době čelí stálému poklesu počtu obyvatel. Takto aktivní region by se totiž jednoduše mohl stát lukrativním místem pro přistěhování nových obyvatel.

Náklady spojené s tímto organizováním akcí obce mohou hradit ze svých rozpočtů, pokud budou do této organizace zapojeny všechny obce, náklady každé z nich se tím pádem značně sníží, jelikož budou tyto akce organizovány na území obcí mikroregionu Hornácko. Mohou také využít dobrovolné činnosti obyvatel mikroregionu, pokud se objeví patřičná výzva, může mikroregion Hornácko zažádat o dotaci z Integrovaného regionálního operačního programu.

Zdůvodnění potřeby návrhu:

Mikroregion Hornácko značně posílí sounáležitost obcí a obyvatel mezi sebou, potenciálně motivuje obyvatele mimo mikroregion k větší návštěvnosti Hornácka, případně přestěhování do některé z obcí mikroregionu Hornácko. Zvýší se tím pádem aktivita mikroregionu, bude o něm v okolí více slyšet, přiláká více lidí a sníží se tak klesající trend počtu obyvatel.

ZÁVĚR

Cílem této bakalářské práce bylo analyzovat aktuální spolupráci mezi členskými obcemi mikroregionu Hornácko a na základě této analýzy podat návrhy vedoucí k prohloubení této spolupráce. Mezi další cíle patřilo charakterizovat základní pojmy týkající se veřejné správy a regionálního rozvoje a popsat současné trendy meziobecní spolupráce.

Teoretická část této bakalářské práce je věnovaná objasnění pojmu veřejná správa, regionální rozvoj, obec a spolupráce mezi obcemi. Je zde charakterizováno, co pojem veřejná správa znamená a co obnášela reforma veřejné správy. Z veřejné správy vychází státní správa a samospráva, tyto pojmy jsou zde charakterizované taktéž. Tato bakalářská práce je orientována na spolupráci mezi obcemi, je zde tím pojem obec definičně vymezen, jakožto i pojem spolupráce, spolupráce obcí a jsou zde charakterizovány její formy a trendy.

V praktické části je hlavní pozornost věnována analýze spolupráce členských obcí Mikroregionu Hornácko. Mikroregion Hornácko je mikroregionem přírodně a kulturně bohatým, rozkládajícím se na jihovýchodní Moravě v blízkosti Bílých Karpat. Jeho rozloha je 149,49 km² a k 31.12.2020 zde žije 8930 obyvatel. Obce mikroregionu Hornácko jsou: Velká nad Veličkou, Lipov, Louka, Kuželov, Hrubá Vrbka, Malá Vrbka, Javorník, Nová Lhota, Suchov a Tasov.

Analýza spolupráce členských obcí mikroregionu Hornácko je v této bakalářské práci uskutečňována pomocí analýzy jednotlivých členských obcí za pomoci stanovených indikátorů, kde stěžejním indikátorem je program rozvoje obce jakožto hlavní obecní rozvojový dokument. Další způsob, který je pro analýzu spolupráce členských obcí v této bakalářské práci použitý je polostrukturovaný rozhovor na toto téma s předsedou dobrovolného svazku obcí Hornácko. Rozhovor je rozdělen do čtyř okruhů otázek, které se týkají obecného chápání spolupráce, programů rozvoje mikroregionu a obcí, koordinace spolupráce a SWOT analýzy.

Mimo stanovené otázky je při polostrukturovaném rozhovoru zjištěno, že v mikroregionu Hornácko je četnost a organizování společných akcí na nedostatečné úrovni.

Na základě všech těchto dílčích analýz jsou zhotoveny návrhy pro zlepšení spolupráce mezi obcemi mikroregionu Hornácko. Patří mezi ně vybudování koordinačního centra spolupráce, které má sídlo v největší obci mikroregionu, a to obci Velká nad Veličkou, slouží ke zlepšení v komunikaci mezi starosty, zastupitelstvy a veřejností. Dalším návrhem je vypracování programu rozvoje pro mikroregion Hornácko s pomocí koordinačního centra jakožto

hlavního dokumentu strategického plánování a dále je doporučeno organizovat v rámci mikroregionu společenské akce například kulturního či sportovního typu.

Autor se domnívá, že právě problematika nedostatečného organizování společenských akcí si zaslouží větší pozornost. Tuto problematiku by bylo potřeba probrat s jednotlivými starosty členských obcí mikroregionu Hornácko v rámci polostrukturovaných rozhovorů a zjistit o této problematice více informací, případně ve spolupráci se starosty vypracovat detailní a konkrétní návrhy vztahující se k této problematice.

SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

- [1] BALÍK, Stanislav. Komunální politika: obce, aktéři a cíle místní politiky. Praha: Grada, 2009. Politologie (Grada). ISBN 978-80-247-2908-4.
- [2] ČMEJREK, Jaroslav. Obce a regiony. Praha: Alfa Nakladatelství, 2008. Politologie (Alfa Nakladatelství). ISBN 978-80-87197-00-4.
- [3] DRENNAN, Lynn T., Allan MCCONNELL a Alastair STARK. Risk and crisis management in the public sector. 2nd ed. London: Routledge, Taylor & Francis Group, 2015, 263 s. ISBN 978-04-1573-969-6.
- [4] DRHOVÁ, Zuzana, OCHRANA, František, ed. Strategické řízení ve veřejné správě a přístupy k tvorbě politiky. Praha: Matfyzpress, 2010. ISBN 978-80-7378-130-9.
- [5] GALVASOVÁ, Iva. Spolupráce obcí jako faktor rozvoje. Brno: Georgetown, 2007. ISBN 978-80-86251-20-2. ISSN 80-251-20-9.
- [6] HORZINKOVÁ, Eva a Vladimír NOVOTNÝ. *Základy organizace veřejné správy v ČR*. 2., upr. vyd. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2010, 233 s. ISBN 9788073802639.
- [7] JÁČ, Ivan. *Jedinečnost obce v regionu*. [Praha]: Professional Publishing, 2010. ISBN 978-80-7431-038-6.
- [8] KÁŇA, Pavel. *Základy veřejné správy: vybrané kapitoly pro studium žáků středních škol*. 4. aktualiz. vyd. Ostrava: Montanex, 2015, 394 s. ISBN 978-80-7225-407-1.
- [9] KEŘKOVSKÝ, Miloslav a Oldřich VYKYPĚL. Strategické řízení: teorie pro praxi. 2. vyd. Praha: C.H. Beck, 2006. C.H. Beck pro praxi. ISBN 80-7179-453-8.
- [10] KOUDELKA, Zdeněk. Samospráva. Praha: Linde, 2007. ISBN 978-80-7201-665-5.
- [11] LOCHMANNOVÁ, Alena. Veřejná správa: základy veřejné správy. Prostějov: Computer Media, 2017. ISBN 9788074022951.
- [12] NOVOTNÝ, Vladimír. Územní samospráva a její organizace. Praha: Vysoká škola finanční a správní, 2005. Eupress. ISBN 80-86754-42-1.
- [13] PAJER, Jiří. Čtení o Hornácku: dějiny, národopis, umění. Strážnice: Etnos, 2013. ISBN 978-80-904622-8-1.

- [14] POMAHAČ, Richard. Veřejná správa. V Praze: C.H. Beck, 2013. Beckovy mezioborové učebnice. ISBN 978-80-7400-447-6.
- [15] PRŮCHA, Petr. *Veřejná správa a samospráva*. Praha: Vysoká škola aplikovaného práva, 2004, 241 s. Studijní texty. ISBN 8086775038.
- [16] SCISKALOVÁ, Marie a Tomáš GONGOL. *Veřejná správa: distanční studijní opora*. Karviná: Slezská univerzita v Opavě, Obchodně podnikatelská fakulta v Karviné, 2006. ISBN 80-7248-372-2.
- [17] SHAFRITZ, Jay, Edward RUSSEL, Christopher BORICK a Albert Hyde. *Introducing Public Administration*. New York: Routledge, 2016, 632 s. ISBN 9781315619439.
- [18] VOLEK, Petr a Jan PŘENOSIL. *Veřejná správa*. V Brně: Mendelova zemědělská a lesnická univerzita, 2005. ISBN 978-80-7157-847-5.
- [19] WOKOUN, René. *Regionální rozvoj: (východiska regionálního rozvoje, regionální politika, teorie, strategie a programování)*. Praha: Linde, 2008. ISBN 9788072016990.
- [20] WOKOUN, René. *Úvod do regionálních věd a veřejné správy*. Praha: IFEC, 2001. Justis. ISBN 80-86412-08-3.

INTERNETOVÉ ZDROJE

- [21] GAVLASOVÁ, Iva a GAREP, SPOL. S.R.O. *Formy spolupráce obcí: Organizační i právní formy spolupráce obcí* [online]. Praha, 4.7.2008 [cit. 2021-6-6]. Dostupné z: <http://www.dvs.cz/clanek.asp?id=6326681>
- [22] KOROSEK, R.L. a E.M. BERMAN. *Municipal Support for Social Entrepreneurship* [online]. 2006 [cit. 2021-6-2]. Dostupné z: doi:10.1111/j.1540-6210.2006.00601.x
- [23] LIPERTOVÁ, Šárka. *Některé otázky zájmové samosprávy a její činnost* [online]. 2010 [cit. 2021-5-19]. Dostupné z: <https://www.mvcr.cz/clanek/nektere-otazky-zajmove-samospravy-a-jeji-cinnost.aspx>
- [24] *Meziobecní spolupráce v ČR: Příklady dobré praxe a doporučení pro realizaci meziobecní spolupráce* [online]. Praha, 2020 [cit. 2021-6-6]. Dostupné z: mvcr.cz
- [25] *Rozdíl mezi veřejnou a soukromou správou*. Strehonsays [online]. [cit. 2021-6-6]. Dostupné z: <https://cs.strehonsays.com/public-and-vs-private-administration-9924>

[26] SEDLÁČEK, Jan. Reforma veřejné správy po roce 1989 [online]. 8.10.2015 [cit. 2021-5-25]. Dostupné z: <http://www.rokvobci.cz/zpravy-redaktoru/detail/689-reforma-verejne-spravy-po-roce-1989/>

[27] SEDLÁČEK, Jan. Rozdělení obcí dle rozsahu přenesené působnosti [online]. 9.10.2015 [cit. 2021-6-1]. Dostupné z: <http://www.rokvobci.cz/zpravy-redaktoru/detail/692-rozdeleni-obci-dle-rozsahu-prenesene--pusobnosti/>

[28] *Specifikace regionů* [online]. Aktualizováno dne 19.01.2012 [cit. 2021-5-11]. Dostupné z: https://www.czso.cz/csu/czso/specifikace_regionu

[29] *Strategické plánování*. Centrum pro veřejnou správu [online]. Brno [cit. 2021-6-6]. Dostupné z: <https://www.acsa.cz/verejnasprava/uzitecne/strategicke-planovani/>

ZÁKONY

[30] Zákon č. 128/2000 Sb., zákon o obcích (obecní zřízení)

[31] Zákon č. 256/2013 Sb., zákon o katastru nemovitostí (katastrální zákon)

[32] Zákon č. 250/2000 Sb., zákon o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů

[33] Zákon č. 500/2004 Sb., zákon správní řád

SEZNAM POUŽITÝCH SYMBOLŮ A ZKRATEK

ČR Česká republika

DSO Dobrovolný svazek obcí

EU Evropská unie

MAS Místní akční skupina

MA21 Místní agenda 21

NUTS Nomenklatura územních statistických jednotek

SEZNAM OBRÁZKŮ

Obrázek 1 Přehled členění správy, Káňa, 2014, s. 14	13
Obrázek 2 Členění samosprávy, zdroj Káňa, s. 50	20
Obrázek 3 Dvojí chápání regionálního rozvoje a regionální politika, zdroj: Wokoun a spol., s. 12.....	21
Obrázek 4 Přehled orgánů obce, zdroj: Sciskalová, 2006	30
Obrázek 5 Příjmy a výdaje obce, zdroj: Sciskalová, 2006	31
Obrázek 6 Mapa mikroregionu Hornácko, zdroj: Leader Ostrožsko.....	37

SEZNAM TABULEK

Tabulka 1 Počet obyvatel mikroregionu Hornácko, vlastní zpracování dle dat Českého statistického úřadu	38
Tabulka 2 Přírůstek obyvatel členských obcí mikroregionu Hornácko v roce 2010, vlastní zpracování dle dat Českého statistického úřadu	38
Tabulka 3 Přírůstek obyvatel členských obcí mikroregionu Hornácko v roce 2020, vlastní zpracování dle dat Českého statistického úřadu	39
Tabulka 4 Příjmy a výdaje mikroregionu Hornácko	40
Tabulka 5 Členské příspěvky obcí mikroregionu Hornácko, vlastní zpracování dle údajů poskytnutých na zasedání DSO Hornácko.....	41
Tabulka 6 Vybrané sledované indikátory část první, dle veřejně dostupných dat na webových stránkách obcí.....	42
Tabulka 7 Vybrané sledované indikátory část druhá, dle veřejně dostupných dat na webových stránkách obcí.....	42

